

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1994

Número 124

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 25 d'octubre del 1994.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3419/94, de l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quantitat en fase OP a 30-09-94 de les partides referents al Pla de reindustrialització. 5003
- 2) RGE núm. 3424/94, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a motiu per a la no indicació a la ronda de Ses Païsses de la possibilitat d'arribar a la part sud de la badia de Portmany. (Ajornada). 5003

- 3) RGE núm. 3488/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si s'havia assabentat el Govern de la Comunitat que l'empresa Bon Sossec tenia un deute amb el Ministeri d'Hisenda. 5004
- 4) RGE núm. 3411/94, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Pascual i Amorós, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a costi del trasllat de l'aigua de l'Ebre a Mallorca. 5005
- 5) RGE núm. 3420/94, de l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a partides pressupostàries que es destinaran per al Pla de reindustrialització el 1994. 5005
- 6) RGE núm. 3489/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si té previst la Societat Balear de Capital Risc promoure o subscriure alguna nova ampliació de capital amb Bon Sossec. 5006
- 7) RGE núm. 3421/94, de l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quantitats pressupostades per al Pla de reindustrialització el 1994. 5007
- 8) RGE núm. 3483/94, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a cessió d'una caseta de peons caminers a l'Ajuntament de Formentera. 5007
- 9) RGE núm. 3490/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quin volum de vendes ha realitzat l'empresa Bon Sossec els anys 1993 i 1994 i quin IVA ha reportat. 5008
- 10) RGE núm. 3491/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si l'empresa Bon Sossec ha pagat l'IVA corresponent als anys 1993 i 1994. 5008

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 3081/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a actuacions del Govern de la Comunitat en relació amb un règim de fiscalitat especial per a les Illes Balears. 5009

III.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 3442/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a condicionament de la carretera Deià-Sóller, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2892/94. 5016
- 2) RGE núm. 3445/94, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a política hidràulica, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2729/94. 5022

IV.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2912/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a reparació dels desperfectes de construcció a l'obra pública: vies lentes, Menorca. (Retirada) 5032
- 2) RGE núm. 3264/94, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a mesures de prevenció i extinció d'incendis forestals. 5032

I.1) Pregunta RGE núm. 3419/94, de l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quantitat en fase OP a 30-09-94 de les partides referents al Pla de reindustrialització.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots. Comença la sessió. El primer correspon a les preguntes, la primera de les quals és la 3419, de l Sr. Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quantitat en fase OP de les partides referents al Pla de reindustrialització. Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Bones tardes. Senyores i senyors diputats. La passada comissió de pressuposts a què va venir el conseller d'Indústria, a una compareixença, allà on vam analitzar la documentació pressupostària, hi havia un annex, el qual el Govern està obligat a lliurar al Parlament, on es fa referència a l'estat d'execució anual. En aquest sentit, aquest diputat va demanar no només quines eren les quantitats que s'havien dedicat al Pla de reindustrialització, sinó que es digués per programes, com que al final de debat aquesta documentació no va ser donada, per això, formulam aquesta pregunta al Govern. Es tracta de saber, referent a les partides destinades als programes del Pla de reindustrialització, per cada programa quina quantia hi ha en fase (...); és a dir, senzillament, una pregunta informativa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Té la paraula en representació del Govern...

Per favor, quin conseller té la paraula per a aquesta pregunta? El conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sr. Valentí Valenciano, com ja li vaig comentar a la compareixença del debat de pressuposts, el tema del Pla de reindustrialització, fins al mes de maig no van sortir publicats en el BOCAIB els decrets, la comissió avaluadora es va reunir a partir del juliol i, per tant, hi ha dos mesos, abraça fins al setembre per a la presentació de propostes. Per tant, difícilment hi pot haver en fase d'OP cap quantitat.

Sí que li vull dir, en canvi, que, i tenint en compte que el Pla de reindustrialització anterior, per tant, és vigent, en aquesta data hi havia 441 milions que estaven en fase d'OP, no del Pla de reindustrialització actual, sinó de l'anterior.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay i Humbert. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Valenciano. Té la paraula.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President, per constatar si efectivament del Pla de reindustrialització que va aprovar el Parlament el mes de desembre o novembre de l'any passat no hi ha ni una pesseta gastada encara a 31 de setembre, que és el que fa la pregunta, em sembla que la resposta és aquesta i m'agradaria que es confirmàs. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Té la paraula el conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Efectivament, del pla actual no n'hi ha cap en fase d'OP perquè encara no hi ha quantitat alguna distribuïda perquè les propostes encara són a al comissió d'avaluació i es debateran a partir d'aquest mes d'octubre i dins el novembre.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 3424/94, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a motiu per a la no indicació a la ronda de Ses Païsses de la possibilitat d'arribar a la part sud de la badia de Portmany.

EL SR. PRESIDENT:

La segona pregunta és la 3424, del diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a motiu per a la no indicació a la ronda de Ses Païsses de la possibilitat d'arribar a la part sud de la badia de Portmany.

Sí, Sra. Estaràs?

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Una qüestió d'ordre. El conseller d'Obres Públiques ha demanat contestar-la ell personalment i en demanaria l'ajornament, no així de les altres dirigides a ell. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vice-presidenta. Queda ajornada, idò, aquesta pregunta en principi per a la sessió de demà.

I.3) Pregunta RGE núm. 3488/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si s'havia assabentat el Govern de la Comunitat que l'empresa Bon Sossec tenia un deute amb el Ministeri d'Hisenda.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera, que és la 3488, del diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si s'havia assabentat el Govern de la Comunitat que l'empresa Bon Sossec tenia un deute amb el Ministeri d'Hisenda. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Fa dues setmanes aproximadament ens vàrem assabentar que el Ministeri d'Hisenda, l'Agència Tributària exactament, havia posat un embargament preventiu i immediatament una petició d'execució dels edificis comuns, tanatori, etc. del cementiri Bon Sossec. El nostre grup es va preocupar seriosament perquè la Comunitat Autònoma -no sé si els ho he de recordar, supòs que se'n recorden- via Societat de Capital Risc hi té invertits 425 milions de pessetes. La nostra pregunta és en aqueix sentit, sabia el Govern autònom -com diu la pregunta- prèviament, lògicament a la diligència d'embargament, la situació, que ha provocat aqueix embargament, en què estava la societat Bon Sossec?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el conseller Sr. Matas per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sr. Alfonso, efectivament, com vostè sap, el Govern d'aquestes illes té una participació minoritària dins de l'empresa Capital Risc. Aquesta empresa privada que és Capital Risc té a la vegada una sèrie d'inversions a una quantitat important d'empreses, entre les quals es troba Bon Sossec. Jo crec que, evidentment, no és la labor d'un conseller d'Economia i Hisenda conèixer quina és la gestió d'una empresa privada participada de forma tercera diària de control. No obstant això, el que sí que realitzam a aquesta i a totes les altres empreses en les quals tenim interessos indirectes és una labor de control econòmic i financer i d'auditories. A l'anàlisi que es realitza per part d'aquest control i per part del Govern a final any del seu exercici, efectivament, hi figura una declaració d'IVA, en aquesta empresa, recorreguda, on sol·licita un ajornament i una consideració davant el corresponent conducte reglamentari, i això sí

que figura en el balanç de final d'any, hi figurava en aquell moment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Alfonso. Té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Senyors diputats. Sr. Conseller, jo, del Govern, prendria molt més esment en el tema de Bon Sossec i en la participació de 425 milions de pessetes. Jo voldria fer-los pensar que 525 milions de pessetes són molts de milions de pessetes i que només mirar-ne el balanç de final d'any em pareix una cosa molt pobre, molt més tenint en compte que la Societat Balear de Capital Risc i Bon Sossec tenen consellers comuns, com sap perfectament el Sr. Matas, i perquè el que passi a Bon Sossec, Sr. Matas, Sr. President de la Comunitat Autònoma, serà el que passi a la Societat de Capital Risc. No té sortida la Societat de Capital Risc si Bon Sossec va malament, i que no té sortida no ho dic jo, miri el que diu l'auditoria de Cooper&Librant de Capital Risc -la deu tenir, però jo la hi he de recordar-, diu al punt 3: *"Nuestro trabajo no incluyó el examen de las cuentas anuales de 1993 de Bon Sossec, en la que la Sociedad Balear de Capital Riesgo participa en un 44'7% y cuyos activos y resultados netos representan el 73 y el 80% de las correspondientes cuentas anuales de la sociedad. A la fecha de este informe no ha sido emitido por otros auditores informes sobre la sociedad Bon Sossec"*, i afegeix: *"Debido a la gran importancia de la limitación al alcance de nuestra auditoría, descrita en el párrafo anterior, no podemos expresar opinión sobre la auditoría, las cuentas, de Sociedad de Capital Riesgo."*

Jo, de vostès, ho miraria amb més detall. Diria al Sr. Campuzano, conseller de Capital Risc, diria al Sr. Alexandre Forcades, president de Capital Risc, que agafin el conseller comú i li facin fer un seguiment puntualíssim, perquè aquests moments el tema de Bon Sossec és preocupant. I a nosaltres ens preocupa, Sr. Conseller, perquè la comunitat Autònoma hi té 425 milions de pessetes posats. No ens preocupa que vagi bé o malament en altres aspectes (...), ens preocupa que tota empresa vagi bé o malament, i ens encantaria que anàs bé, però molt més ens encantaria recuperar 425 milions de pessetes, cosa que veim summament difícil.

Per altra part -i acab, Sr. Conseller, hi ha més preguntes, i en parlarem-, vostè deu saber l'incompliment flagrant de la Llei de societats anònimes en què està posat Bon Sossec S.A.. Bon Sossec S.A., primerament no fa auditories, però el que és molt pitjor, no ha presentat -ahir, avui no ho sé- balanç, compte de resultats, davant el registre mercantil, obligació, i és una empresa en què la Societat Capital Risc té una participació del 40'7%,

on el Govern autònom hi ha posat 425 milions de pessetes. Més diligència, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? No.

I.4) Pregunta RGE núm. 3411/94, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Pascual i Amorós, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a cost del trasllat de l'aigua de l'Ebre a Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

La quarta pregunta és la 3411, del Sr. Pascual i Amorós, la qual entenc que queda ajornada també per a la sessió de demà.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President, aquesta la puc contestar jo personalment.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. La 3411, del diputat Sr. Pascual i Amorós, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a cost del trasllat de l'aigua de l'Ebre a Mallorca. Té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan vaig fer la interpel·lació, avui en fa 15 dies, en matèria de política hidràulica, vaig preguntar per dues vegades al conseller que em contestàs quin és el cost de l'aigua de l'Ebre, però no el cost que han de pagar els ciutadans amb la tarifa, que són 40 pessetes, si no el cost que val dur-la des d'allà fins aquí. Aquest cost, evidentment, es descompon en la tarifa que s'ha de pagar al consorci d'aigües corresponent, de Tarragona, de l'Ebre -com en diguin-, llavors hi ha una tarifa al port de Tarragona, després hi ha el transport en vaixell des de Tarragona fins a Palma, llavors hi ha el dipòsit a dins un altre vaixell, que és un vaixell cisterna, d'abastament, i llavors hi ha una impulsió que va des del moll fins al dipòsit de capçalera. La pregunta, per tant, és: Quin és aquest cost total?, i desglossat per capítols, si és possible.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula la vice-presidenta Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Intentaré donar-li totes les dades que ha demanat. Quant a la tarifa a pagar al Consorci de l'Ebre, són 75 pessetes per metre cúbic; el cost de ca' rega al port de Tarragona és de 8 pessetes per metre cúbic; el cost

de transport en vaixell és de 165 pessetes per metre cúbic; el cost de descàrrega en el port de Palma és de 12 pessetes per metre cúbic i les despeses portuàries, s'hi inclou tarifes, remolcadors i altres, 40 pessetes per metre cúbic. Això ens dóna un total de 300 pessetes per metre cúbic.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Pascual? No.

I.5) Pregunta RGE núm. 3420/94, de l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a partides pressupostàries que es destinaran per al Pla de reindustrialització el 1994.

EL SR. PRESIDENT:

La cinquena pregunta és la 3420, del Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a partides pressupostàries que es destinaran per al Pla de reindustrialització el 1994. Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Hem vist fa uns moments, a la primera pregunta ja, que dels 2.000 milions que s'havien d'invertir, encara l'any 94 no se n'havia gastat cap, però que no se n'hagin gastat cap no significa que no hi hagi un crèdit per poder-ne gastar encara dins aquest any. Per tant, aquesta pregunta, la formulació que té, és perquè si hi ha d'haver un moviment monetari dins el pressupost de la Comunitat perquè hi hagi Pla de reindustrialització, aquestes despeses s'hauran de detreure d'una altra banda. Per tant, es tracta de saber de quines partides pressupostàries o bé s'han detret o bé es detreuran les quantitats que s'hagin de destinar al Pla de reindustrialització. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Té la paraula el conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, les dues partides d'on es detreuran seran les següents: La 621100 i la 724100. La primera anirà dedicada a promoció comercial i al finançament de les "pimes" i l'altra anirà a tot el que és finançament de cara a laboratoris, disseny etc. Açò pel que fa a la conselleria. I a través de Foment Industrial es dedicarà al que és infraestructura i promoció comercial dels nostres productes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay i Humbert. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Valenciano? Té la paraula.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President. Senzillament el que constatarem amb aquesta resposta és que no ens farem ni tan sols a prop d'aquests 2.000 milions, perquè la Conselleria d'Indústria realment per a indústria disposava de 100 i busques de milions, si no record malament, i això significa que la paraula, per tant, que va donar un grup parlamentari en aquesta cambra, i que la va votar, que s'hi invertirien 2.000 milions, les previsions són que no n'hi hagi ni tan sols la meitat, i molt menys de la meitat. Jo crec que és de lamentar que les paraules no es compleixin. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Té la paraula el Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sr. Valenciano, tal com jo li vaig exposar en el debat de presentació de pressupostos del 95, efectivament, duu un retard d'aproximadament set o vuit mesos. En qualsevol cas, les actuacions que s'han fet dins el 94 estan en vigor en base al Pla de reindustrialització vigent i jo vaig comprometre que la quantitat total dels 5.000 milions de pessetes es faria efectivament igualment, el que passa és que amb el retard adient. Per tant, la quantitat inicialment aprovada pel Parlament es durà a terme en els propers anys.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.6) Pregunta RGE núm. 3489/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si té previst la Societat Balear de Capital Risc promoure o subscriure alguna nova ampliació de capital amb Bon Sossec.

EL SR. PRESIDENT:

La sisena pregunta és la 3489, del diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si té previst la Societat Balear de Capital Risc promoure o subscriure alguna nova ampliació de capital amb Bon Sossec. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Com dèiem fa un moment a l'anterior pregunta, les limitacions que tenim els diputats per fer un seguiment seriós, via documents

oficials, de la societat Bon Sossec és enorme i, per tant, ens veim obligats a fer les preguntes que considerem necessàries per tal de defensar la Comunitat Autònoma i els seus ciutadans de les inversions, en la nostra opinió totalment equivocades, que ha fet el Govern de la Comunitat Autònoma. Per tant, volem demanar, donat que per informacions indirectes sabem que l'evolució dels negocis de Bon Sossec l'any 1993 no va ser una d'aquestes evolucions magnífiques, sinó tot el contrari, a veure si s'ha plantejat, el Govern de la Comunitat Autònoma, el consell d'administració de la Societat Balear de Capital Risc..., jo voldria Sr. Conseller que m'entengués -és un parèntesi- quan parla del Govern de la Comunitat Autònoma i de la Societat Balear de Capital Risc per a mi és el mateix, és a dir, només és una qüestió de percentatges; en definitiva, la Societat Balear de Capital Risc, si actua, hi posa duros la Comunitat Autònoma i els altres accionistes, però una part important la Comunitat Autònoma -tanc el parèntesi-. Bé, si el Govern de la Comunitat Autònoma, via Societat Balear de Capital Risc -deman a veure si hi ha pensat-, per tal de cobrir aquestes suposades pèrdues -no ho sabem oficialment, però oficiosament sí-, que s'hi han produïdes l'any 1993, poden provocar, aquestes pèrdues, una ampliació de capital o una aportació de Societat de Capital Risc i dels altres accionistes dins la societat Bon Sossec.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. el Govern d'aquesta comunitat autònoma no té previst fer cap ampliació de capital a Capital Risc, que, per una altra banda, és una empresa, vostè ho sap perfectament, de capital privat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Alfonso? Té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Bé, de capital privat i de públic, òbviament el 40 i busques per cent és de capital públic.

Bé, jo deia això, Sr. Conseller, perquè el mateix balanç que ja li he anunciat abans de la Societat Capital Risc ha fet una devaluació del valor de les accions, amb una previsió per pèrdua del valor de les accions de 285 milions de pessetes a Capital Risc i de 134 i busques a la societat Bon Sossec. És a dir, avui, dia 25, d'octubre de l'any 1994, els 850 milions, senyors diputats, valen 722 milions, d'aquí a tres anys no ho sabem, avui valen 722

milions, segons el balanç de Capital Risc; hem perdut 134 milions de pessetes. Bons negocis.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Matas? No.

I.7) Pregunta RGE núm. 3421/94, de l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quantitats pressupostades per al Pla de reindustrialització el 1994.

EL SR. PRESIDENT:

La setena pregunta és la 3421, del Sr. Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quantitat pressupostada per al Pla de reindustrialització el 1994. Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. És també referent al Pla de reindustrialització. Hem vist que encara no s'hi havia gastat res. (...) sabem de les partides, d'on pensen detreure allò d'enguany i el que no sabem són quines quantitats numèriques, quines pessetes, pensen dedicar l'any 94 a aquest pla de reindustrialització. en aquest sentit, aquesta pregunta vol saber exactament, per a cada programa, quines quanties tenen previst dedicar-hi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Té la paraula el conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La quantitat total serà prop de 980 milions de pessetes, està delimitada per partides i no tenc cap inconvenient en fer-les arribar a la presidència per detallar-los-les.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a intervenir, Sr. Valenciano? No. Faci arribar, idò, a la presidència el corresponent escrit.

I.8) Pregunta RGE núm. 3483/94, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a cessió d'una caseta de peons caminers a l'Ajuntament de Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Quant a la vuitena pregunta, deman si queda ajornada o no.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

La contestaré jo mateixa.

EL SR. PRESIDENT:

És la 3483, del diputat Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a cessió d'una caseta de peons caminers a l'Ajuntament de Formentera. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. La pregunta és al Govern, supòs que la contestarà la Sra. Vice-presidenta i no es tracta més que de saber quina previsió té el Govern de la Comunitat Autònoma davant d'una petició, que no sé si li ha arribat, però que està formulada pel plenari de l'Ajuntament de Formentera, on demana la cessió amb ús d'una caseta de peons caminers que està situada a la carretera de La Mola amb l'objecte de dedicar-la a centre de comunicacions de l'illa. Simplement és aquesta la pregunta que formul. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula la vice-presidenta Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies Sr. President. No, no atendra la petició de l'Ajuntament de Formentera senzillament perquè, abans de la petició de l'Ajuntament de Formentera, es va fer la petició de no afectació per part del Consell Insular d'Eivissa i per la Conselleria de Governació. Per tant, via conveni, seran ells qui utilitzin aquesta dependència. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Vidal? Té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Precisament és el que volia saber, tenint en compte, sobretot, que es tracta quasi d'una necessitat que té l'illa de Formentera, hem de pensar que és una illa, en dir l'Ajuntament de Formentera em refereix a l'illa de Formentera, que l'illa de Formentera, mitjançant el seu ajuntament, considera prioritari l'ús d'aquesta caseta, per la qual cosa els en fan la petició. Precisament, entenc, pel que ha dit la Sra. Vice-presidenta, que no la tendrà perquè el consell insular o la Conselleria de Governació, la qual cosa està

un poc en contradicció amb el que es va dir l'altre dia aquí, però no és el moment de dir-ho, tenen prioritats en aquesta petició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar a fer ús de la paraula la vice-presidenta? Té la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Les necessitats de l'illa de Formentera s'intentaran cobrir amb el que es el nostre pressupost de la manera que estimem més oportuna, però en concret, d'aquesta caseta es va demanar l'afectació per a l'ús conjunt de la Conselleria de Governació i del Consell Insular d'Eivissa molt abans que ho fes l'Ajuntament de Formentera, i s'estudia per part d'aquestes institucions la possibilitat de poder-hi fer temes juvenils i culturals, i em remet, amb total concordança, al que va dir la consellera a la passada sessió plenària. No obstant això, qualsevol problema que tenguí l'illa de Formentera serà estudiat d'una manera molt precisa per aquest govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

1.9) Pregunta RGE núm. 3490/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quin volum de vendes ha realitzat l'empresa Bon Sossec els anys 1993 i 1994 i quin IVA ha reportat.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, del Sr. Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quin volum de vendes ha realitzat l'empresa Bon Sossec els anys 93 i 94 i quin IVA ha reportat. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Com hem vist a la primera pregunta, l'Agència Tributària fa una acció d'embargament per un deute d'imposts i suposam, perquè no creim en aquest moment que estigui oberta a imposició per beneficis, suposam que no, per IVA que havia reportat. Com sap molt bé el conseller, perquè he citat dades d'aquell balanç, del balanç de 1992, hi havia una situació d'entitats públiques creditors i deutores bàsicament equilibrada; 399 milions d'hisenda pública deutora, 401 milions d'hisenda pública creditora. Això vol dir que Hisenda havia de pagar teòricament a Bon Sossec una quantitat de 398 milions i que Bon Sossec havia de pagar a Hisenda 401 milions de pessetes, són coses que van cada una pel seu compte. Per tant, bé podria ser -cosa que no sabem ni ens l'han explicada- que aquells 200 milions

de pessetes es poguessin cobrir en el moment en què Hisenda pagàs el deute que teòricament per Iva suportat té amb Bon Sossec, però no ho sabem. De totes maneres, no ens quadra una cosa que són els nombres. Ens dona un volum de clients de 2.318 milions de pessetes l'any 92, Bon Sossec, amb un increment del compte de clients de 2.000 milions i reporta un IVA de 300 i busques de milions de pessetes, no ens acaba de quadrar. De totes maneres no era això, nosaltres voldrem veure el balanç de 1993 en presentar-se al registre mercantil, però el que sí que volem saber és, si de les vendes de 1993, de les quals no tenim ni idea, supòs que el conseller sí, i de les de 1994 s'ha produït un IVA que no s'ha pagat. Voldríem saber quin volum de vendes té, i, a la següent pregunta -que la puc fer, si m'ho permet el president, a continuació-, què s'ha pagat d'IVA l'any 1993 i 1994. Vull recordar que aquestes empreses paguen IVA, en general, de forma trimestral; per tant, s'hauria d'haver pagat. Només és aquesta pregunta, que no té cap mala intenció, sinó saber si d'aquí a quinze dies l'Agència Tributària tornarà a embargar per 300 milions de pessetes.

1.10) Pregunta RGE núm. 3491/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si l'empresa Bon Sossec ha pagat l'IVA corresponent als anys 1993 i 1994.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Queden, idò, acumulades les preguntes 3490 i 3491. Té la paraula el conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo no crec, hi insisteix, que facem cap favor divulgant xifres comercials d'una empresa privada, però, sense que serveixi de precedent, no tenc cap inconvenient a dir-li que l'any passat l'empresa Bon Sossec va facturar 3.648.727.339 pessetes; això, l'any 93, de l'any 94, evidentment, encara no tenim dades de vendes.

De la cotització d'IVA d'aquestes vendes d'un any i també respecte de l'altre li puc assegurar taxativament, perquè feim de forma estricta el control de la legalitat, fet a través de l'empresa Capital Risc, que totes les declaracions trimestrals han estat presentades en temps i forma i que són presentades en l'actualitat també en temps i forma, i que tots els complimentes legals que ha establert el Ministeri d'Hisenda en aquest aspecte s'han complerts. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Alfonso. té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no ha dit cap cosa nova ni cap cosa que estigués amagada. Les vendes de 1993 haurien de ser públiques, si fos ver que vostès en controlen la legalitat, però si no han presentat el balanç davant el registre, no són públiques perquè no han complit la legalitat, res més. Si l'haguessin complida, les del 93 no les hi hauríem demanades, haurien sortit en el balanç, ja ens les ha dits, no ha faltat a cap secret de l'empresa perquè aquestes dades són públiques, Sr. Conseller, i vostè ho sap tan bé com jo, no importa que li ho digui.

Així mateix, per no ser pública, hauria pogut dir-ne les del 94, almenys les dels tres primers trimestres.

I la pregunta següent -l'hauria d'haver llegida, a la millor anat malament la cosa, Sr. President, per haver-la acumulada- era: Ha pagat l'IVA de 1993 i de 1994, de tres trimestres de 1994, l'empresa Bon Sossec?, sí o no? És molt senzill. Si ho controlen tant, ho sabrà, i si no ho controlen, no ho sabrà, digui sí o no. Hem acabat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Vol tornar a fer ús de la paraula el conseller Sr. Matas? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Només per puntualitzar, per si no li ha quedat clara la meua contestació, insistisc, quant al tema de les presentacions de liquidacions d'IVA per aquesta empresa, que han estat presentades i es presenten en uns casos amb sol·licituds d'ajornaments, que són els casos aquests que han sortit aquí, en vigor, i que, en certs moments, han estat pendents de qualche resolució del tribunal econòmic corresponent i de l'òrgan encarregat d'aconseguir aquests ajornaments o no. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 3081/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a actuacions del Govern de la Comunitat en relació amb un règim de fiscalitat especial per a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt segon, que correspon a la Interpel·lació 3081, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, rela-

tiva a actuacions del Govern de la Comunitat en relació amb un règim de fiscalitat especial per a Balears. Té la paraula, pel grup interpel·lant, el diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa un any aproximadament el president d'aquesta comunitat autònoma Sr. Gabriel Cañellas parlava en el debat de l'estat de la Comunitat sobre un possible estatut fiscal diferenciat. Tots creïem, passats un parell de mesos, que després d'utilitzar importants o molt importants mitjans econòmics, no ho sabem, 100 o 200 milions de pessetes en estudis, ràpidament, en un parell de mesos, el Govern posaria en mans del Parlament la documentació suficient per poder iniciar els treballs, la discussió, que dugués al final una proposta el més consensuada possible de proposició d'un règim econòmic i fiscal diferenciat per a les Illes Balears.

Quina no seria la nostra sorpresa, senyors diputats, quan l'únic que va arribar a aquesta casa va ser el Pla estratègic de competitivitat, que tracta el tema d'una forma marginal o molt marginal, com si fos una qüestió afegida a darrera hora i que, per a un major astorament nostre, el Govern, no pareixia tenir cap pressa per debatre'l, per discutir-lo, pes estudiar-lo. Han passat bastants de mesos i el Pla de competitivitat en cara està en ponència, bé és ver que en període de tramitació.

I sorpresa altra vegada, ara en fa quinze dies, el mateix Sr. President de la Comunitat Autònoma, el Sr. Cañellas, tornava a treure el tema, i s'aprovaven dues propostes de resolució, una de les quals donava el termini d'un mes -acaba dia 6- per a la presentació d'un projecte de proposició de llei sobre règim fiscal. Encara fa menys temps, quatre dies, s'anunciava amb tota la parafernàlia pròpia del Govern de la Comunitat Autònoma, que no és poca, que anirien a demanar al Sr. Pujol que els donàs un suport a aquest règim especial diferenciat per a la Comunitat Autònoma. El Sr. Pujol, jo crec que amb molt de seny, Sr. President, els va dir que molt bé, que li presentassin documents, allò que els deïm aquí, però creim que aquí és més necessari que al Sr. Pujol, però els deïm aquí que en presentin documents, d'això, que quan se'ls estudiï en parlarà i que no li pareix, en principi, com a idea, molt malament i que ho demanin al Sr. Aznar. En el que digui el Sr. Aznar no entraré, però sí en aquesta posició lògica del Sr. Pujol -donin-me papers perquè ho pugui estudiar-, em referesc únicament i exclusivament, perquè jo no hi era, a notícies de diaris.

Tot això ens duu a com si aqueix tema de l'estatut fiscal diferenciat fos una idea llançada de cara a les pròximes eleccions per treure un nou conill propagandístic exactament igual que el famós Estatut d'Autonomia, que no ho havia d'haver estat mai, però que ho va ser, per posar, com en aquell moment deïa el Sr. Cañe-

Illes en privat, en dificultats els socialistes de cara a unes eleccions autonòmiques. És poc seriós això, poc institucional, perillós per als ciutadans, els quals a la millor creuen el que diu el president, a la millor ho creuen, i pensen que aquell projecte pot millorar les condicions de competitivitat de les Illes Balears i, al final, surten defraudats si, com ens suposam, aquesta és una arma només electoral. Anem alerta, Sr. President, els ciutadans d'aquestes illes passaran factura molt aviat d'aquesta manca de seriositat. I si tot el que es planteja es concreta en una captació de vots i no en la millora de les condicions de vida dels ciutadans d'aquestes illes.

Però deixem aquest tema i parlem no d'intencions, no de supòsits, i fer, amb les limitacions que tenim aquí, perquè són limitacions serioses, un debat el més seriós possible sobre el que hauria de suposar bàsicament un possible estatut fiscal.

Encara, Sr. Conseller, que sigui summament difícil emmarcar amb exactitud el concepte d'estatut econòmic i fiscal diferenciat, podem aproximar-nos-hi dient que consisteix en un conjunt de mesures econòmiques, fiscals, etc., que provocarien que els ciutadans d'aquestes illes tinguessin avantatges respecte de la resta dels habitants de l'Estat. Dit amb unes altres paraules, que els ciutadans de Balears pagassin menys i rebessin més que la resta dels ciutadans espanyols. I encara que això sigui per a qualsevol ciutadà, aquí, a Galícia, a Extremadura, a Andalusia o a Catalunya una cosa que subscriuria, ens hem de demanar, per fer el debat seriós i per poder-ho aconseguir, perquè aquest és l'objectiu nostre i l'hauria de ser del Govern, per què demanam això? En definitiva, quins són els factors positius i negatius que hi ha darrera aquesta pregunta, per què demanam un estatut fiscal diferenciat?, què ens el que ens duu, positivament i negativament, a demanar aquest estatut? I crec que hem de reconèixer que, en primer lloc, hi ha un fet absolutament incontrovertible, el caràcter insular i interinsular de la nostra comunitat, i que aqueix caràcter produeix desavantatges de localització, desavantatges importants, tant qualitativament com quantitativament. Ser ciutadà d'aquestes illes és, en principi, més car, perjudica la instal·lació d'indústries, fa més difícils els intercanvis culturals, formatius, de béns i serveis, etc.

En un altre aspecte, i fins als anys seixanta, el creixement econòmic va estar de veritat molt condicionat per les condicions d'insularitat. Aquesta postura que tenia fins aquell moment un clar fonament, avui és molt menys defensable, encara que, sens dubtes, ha provocat un sistema econòmic claríssimament especialitzat a les nostres illes, que és més perillosa, lògicament, una economia més equilibrada i que és indiscutible que modificar aquesta economia, molt clarament especialitzada, és força problemàtic.

En un altre aspecte, i sense esgotar el tema, la diferència cultural de les Illes provoca, sense cap dubte, un sobrecoast que ha de tenir un tractament especial, molt més a l'època en què en trobam, en què la comunicació i la informació és decisiva per al desenvolupament econòmic. Per altra banda, tampoc no podem negar que les Illes han tengut avantatges

importants pel fet de ser illes, això no ho podem oblidar.

Jo crec que si volem ser escoltats i atesos tant per Espanya com per Europa hem de reconèixer que el fet insular ha provocat un desenvolupament econòmic i turístic de característiques diferents de la resta d'Espanya, més (...), amb més qualitat, tenim, sens dubte, una renda mitjana superior a la de la resta d'Espanya i que la nostra qualitat de vida és superior aquí que a la majoria de zones de l'Estat espanyol, fins i tot de la Unió Europea.

On ens duu aquesta reflexió?, quina és, doncs, la postura, adequada davant aquells factors clarament contradictoris? Perquè a qualsevol ciutadà responsable -i jo esper que els 59 diputats que seuen aquí en siguin, tots- no li basta amb dir: Demanam per pagar menys i perquè ens donin més. És una cosa que no hem de decidir entre nosaltres, si aquesta encara avui inconcreta, permeti'm que en digui fantasmagòrica proposta, volem que tenguim una possibilitat d'èxit no hem de convèncer els ciutadans d'aquestes illes, a qualsevol ciutadà que diguem que pagarà menys, en queda convençut immediatament; qui hem de convèncer, i convèncer amb raons, d'una forma raonada, que ho entenguin i que hi puguin donar suport, tampoc no és el Sr. Pujol, que pot tenir una gran solidaritat amb nosaltres i uns altres tipus d'interessos, que també els hem de tenir en compte, qui hem de convèncer són els ciutadans de la resta d'Espanya i els ciutadans i representants de la resta d'Europa, els quals, a la millor, Sr. Conseller, no entenen com és possible que -i permeti'm una expressió col·loquial- els més rics sol·licitin pagar menys, i els hauríem de convèncer si volem que això que han nomenat estatut fiscal diferenciat sigui qualque cosa més que una proposta electoral, que una proposta demagògica.

Aquí, Sr. Conseller, una necessitat, una necessitat de debat amb papers, una necessitat de propostes damunt la taula, una necessitat d'estudis, en què s'han gastat cents de milions de pessetes, que puguin ser debatuts, d'aquí allò que nosaltres consideram la necessitat, i allà no ho discutirem, que es creàs en aquest parlament una ponència perquè n'estudiàs pros i contres, perquè estudiàs quina era la millor manera de formular aquesta proposta que nosaltres consideram que ben plantejada, ben estudiada, ben debatuda i ben explicada pot ser tenguda en compte, però que no creim que només amb un eslògan publicitari o amb una visita -per altra part programada feia estona- a la Generalitat de Catalunya, puguin aconseguir-se. Hem de convèncer Europa, hem de convèncer Espanya que el fet insular d'aquesta comunitat autònoma condicionarà en el futur el desenvolupament econòmic de les Balears i els n'hem de convèncer amb arguments, no hem de convèncer els ciutadans d'aqueta comunitat, els quals, lògicament, crec que n'estarien convençuts. Si vostès intenten només vendre la idea als ciutadans de la Comunitat Autònoma, als quals

també se'ls l'ha de vendre, aniran, i serà culpa seva, al fracàs més absolut. Si intentam raonar amb la resta del país, raonar amb l'Estat, amb la resta de comunitats autònomes, amb el seu partit, amb el nostre, amb tots els partits i demostram que per al 2005 o 2006 Balears no té unes condicions per mantenir un creixement qualitatiu importantíssim, qualitativament important, de la nostra economia, la nostra comunitat caurà, i que per això necessitam batallar amb factors de competitivitat, encara que siguin superiors al de la resta d'Espanya, que no tenen els nostres problemes, el fracàs serà sonat.

Per això, Sr. Conseller, jo li deman que avui aquí ens proposi les idees, no només la frase que vostè ha pensat, que avui aquí ens digui cap on s'encamina el seu raonament i les seves propostes, i que, a partir d'aquí, ens posem tots a fer feina per aconseguir de la millor manera per als ciutadans d'aquesta comunitat, però assumit per tots els ciutadans d'Espanya, aquest estatut fiscal diferenciat que ens permeti continuar creixent, donar beneficis als ciutadans d'aquí i a la resta del país. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. En representació del Govern té la paraula el conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull agrair-li molt sincerament aquesta interpel·lació, Sr. Alfonso, perquè crec que pot ser profitosa per a tothom i pot ser -jo crec- un avanç important en el consens que necessitam d'una forma ineludible per dur endavant aquesta proposta. El que passa és que, després d'escoltar-lo, només li vull remarcar dues coses, perquè quedin clares: En primer lloc, que el problema que intueix, i cregui'm que no tenc cap judici de valor apriorístic, és que a la millor a qui he de convèncer és a vostè, cosa que em preocupa més, però vull que li quedi clar que de tot el que ha exposat vostè avui i el que exposa aquests dies als mitjans de comunicació no en faré ús, no cauré en l'estratègia que vostè m'intenta plantejar. Consideri'm la persona més humil de la Terra, digui vostè el que vulgui d'estudis, de convèncer, el que vulgui, necessitam convèncer-los, a vostès especialment, al Partit Socialista Obrer Espanyol, perquè ens donin suport a aquesta estratègia, és fonamental, i per això, que li quedi clar que estam disposats a fer el que faci falta. No tenguí cap dubte que l'únic interès que ens mou i que crec que ens ha de moure és aconseguir que es corregeixi aquest greuge comparatiu que pateixen els ciutadans d'aquestes illes. Podem modificar-lo com vulguin, poden vestir-lo com vulguin i, si és necessari, poden presentar-lo vostès mateixos, no hi ha cap problema, el que és important és que l'aconseguim.

El Govern va encarregar aquest pla de competitivitat, el Pla estratègic de competitivitat, jo crec que és un pla estratègic, efectivament, com vostè diu, haurà costat uns doblers,

però que ha estat un exercici interessant, elogiat per molts de partits polítics d'aquestes illes i que és un exercici important per intentar oferir una sortida de futur a aquestes illes. Això que vostè intenta menysprear una mica, que aquest pla estratègic no condueix més que de manera molt parcial a la fiscalitat, permeti'm que li insisteixi que no hi estic d'acord, però és igual, també li ho accept, no es preocupi, Sr. Alfonso. Crec que aquest pla estratègic marca dos sentits fonamentals per a la nostra economia: Primer, millorar la competitivitat del teixit econòmic existent i, en segon lloc, incorporar nous sectors d'activitats emergents amb perspectives de futur. Per aquests dos grans trets d'aquesta economia es dissenyen tota una sèrie de programes que s'emmarquen dins vuit línies fonamentals, les hi record: Reinginyeria de l'Administració, formació, investigació i tecnologia, comercialització, medi ambient, medi urbà, infraestructures i, en vuitè lloc, Sr. Alfonso, la fiscalitat.

La fiscalitat com un factor necessari per tal de poder accedir als mercats internacionals i una fiscalitat com un factor de desavantatge competitiu de la nostra economia. Els senyors que fan el Pla de competitivitat fan una feina de camp molt important, i quan fan aquesta feina de camp amb empresaris, amb sindicats, amb treballadors, amb representants social de tot tipus es troben sempre amb una repetició quasi constant: Els empresaris i els treballadors de certs sectors diuen que els problemes d'insularitat que pateixen els fan no ser capaços de competir a l'entorn mundial; per tant, permeti'm, Sr. Alfonso, primera equivocació greu, aquí no s'ha de convèncer la societat perquè no és una demanda nostra, és una demanda de la societat d'aquestes illes, és un clamor dels sectors socials i econòmics d'aquestes illes que demanen corregir, exigint-la dels polítics, aquesta situació de greuge comparatiu que pateixen. Per tant, la seva premissa em pareix errònia, no s'ha de convèncer la societat perquè, precisament és la societat qui convenç els polítics i demana als polítics aquesta actuació.

L'estudi fa també una ampla enquesta a tot l'estranger per saber per quins motius invertirien els seus diners, empreses multinacionals, en aquestes illes, i sempre es troben amb la mateixa resposta: Una empresa multinacional d'una importància de Sanyo, Motorola, Sharp, etc., empreses de context intel·lectual, mai no vendrien a obrir una planta aquí, sigui o no sigui factible obrir una planta aquí, ens interressi o no ens interressi que s'obri una planta aquí.

(Deficiències de so).

Sí?, perdó.

En canvi, si que hi van i anirien a Catalunya. Per què podrien anar a Catalunya si tenim un semblant geogràfic semblant? Tenim -vostès ho han repetit moltes vegades- uns sous un poc més baixos. Per què aquestes empreses no vénen? La resposta era sempre la mateixa: El pro-

blema de la insularitat. Això és insularitat, això és trossejament de territori, això és aïllament de territori. La insularitat és un concepte que pateix el sistema d'aquestes illes. La insularitat no és només una qüestió de preu, Sr. Alfonso. Si vostè té un ordinador una mica sofisticat, una miqueta només, segons quin tipus d'avaria tenguí si se li espenya, haurà de pagar, a més del manteniment, un vol d'anada i tornada a Barcelona, amb sort. Això és insularitat, Sr. Alfonso.

Aquest pla de competitivitat es va presentar i va ser comentat amb tots els partits polítics, amb totes les forces socials, en va sortir un plantejament fiscal i econòmic diferenciat. El mateix estudi, aquest per on vostè passa d'una forma excessivament lleugera -crec-, analitza la situació dels nostres competidors, ja no només del continent, d'altres illes, d'illes d'Europa, d'illes d'on vulgui, vegi'n el resultat: Illes gregues, un tipus d'IVA que és la meitat que el de les Illes Balears; illes britàniques, paradisos fiscals, en el cas de les illes del canal, podria entendre's, en tot cas, per la dimensió, però l'illa de Man, que és com Menorca, que té una renda similar a la de les Illes Balears, té aquest règim fiscal diferenciat, Sr. Alfonso; illes italianes, plans estatals d'inversions, objectiu 1, les grans inversions, no cal recordar-les-hi, del *Mezzogiorno* italià; illes franceses, les d'ultramar són totes paradisos fiscal i Còrsega, una illa mediterrània, una illa com les Illes Balears, una illa que té turisme i que en podria tenir amb més quantitat, disposa d'un IVA que, de fet, és molt més baix que el dels mínims d'Europa i a més tenia un estatut fiscal que ara ha estat reformat fa molt poc, aquest mateix mes, com vostè sap, el qual ara permet que l'impost de la benzina que es paga a aquella illa hi quedi; fins i tot a l'alt Bàltic, l'arxipèlag d'Aland, que en aquest moment entra en la Comunitat Econòmica Europea, no només té un sistema fiscal especial, sinó que té un règim de consideració distinta del del seu continent; no vull entrar en Madeira; i evidentment crec que vostè coneix perfectament el cas canari.

Sap perfectament des del primer moment que aquest plantejament, crec que no li podré acabar d'exposar ara per mor del temps, amb molt de gust li exposaré les línies mestres del plantejament general quan li pugui replicar, crec que des del primer moment té clar vostè que no plantejam mimetismes amb Canàries, no plantejam mimetisme amb cap altra comunitat autònoma, simplement plantejam que, des d'aquestes illes, es corregeixi el greuge comparatiu que patim, només poder competir amb les mateixes condicions.

Per acabar, Sr. President, li diré que el partit que dona suport al Govern i el Govern d'aquestes illes defensaran aquestes idees mestres, presentarem, sense cap dubte, el projecte de règim fiscal i econòmic abans que acabi l'any en aquest parlament, però que li deman, l'emplaç en aquest moment a un exercici d'integració, a un exercici de ser capaç de situar els interessos d'aquestes illes per damunt d'interessos partidistes determinats i concrets per aconseguir entre tots que això sigui una realitat, que es pugui corregir el greuge comparatiu que pateixen aquestes illes. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vice-president segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Bé, hem escoltat amb molta atenció aquesta interpel·lació sobre un tema importantíssim, amb això hem coincidit tots els grups d'aquesta cambra, i precisament tots varem donar suport a una proposta de resolució quan fa fer-se el darrer debat de l'estat de la Comunitat Autònoma, en què es va aprovar precisament aquesta sol·licitud d'un règim fiscal especial propi de les Illes Balears.

Crec que el Sr. Alfonso, a part de totes les manifestacions de caire polític, etc., les quals té molt de fer, això no vol dir que les comparteixi totes, però ha demanat una concreció del projecte al Govern. Això és què he entès, almenys, fins i tot ha posat l'exemple del que els va dir, segons informacions de premsa, el Sr. Pujol quan varen anar a demanar-li el suport a aquest respecte. Efectivament, ha dit el Sr. Alfonso que la nostra realitat insular -fins i tot ha tengut un petit lapsus, ha dit interinsular, jo en diria pluriinsular- fa necessari aquest règim fiscal especial, però ell demana unes propostes del Govern de la Comunitat Autònoma, unes propostes concretes.

El Sr. Matas, conseller d'Economia i Hisenda, crec que ha volgut deixar clar que el problema està sobretot en convèncer el partit que a nivell estatal ens governa, perquè atengui aquesta petició que ell -supòs que és del Barcelona- ha titulat com un clamor, un clamor de tota la nostra comunitat autònoma. Efectivament, és un clamor i ell ha dit que s'havia de convèncer precisament el Partit Socialista Obres Espanyol per a això, supòs, perquè de tot allò altre a nosaltres ja ens ha convençut; o sigui, tots n'estam convençuts, i m'atreveix a dir que fins i tot el grup interpel·lant. Ha dit llavors que el Pla estratègic de competitivitat ja recull aquesta petició d'un règim fiscal i econòmic diferenciat per a les nostres illes, hi estam d'acord; no conec, almenys jo particularment, tot el que diu, però sí que crec que és una cosa amb què tots estam d'acord, i ha posat uns exemples que l'altre dia varen sortir aquí.

També li he de fer una petita esmena, perquè ha dit de l'illa de Man que només té una extensió superficial igual a Menorca, jo fins i tot li vull fer una petita correcció, perquè la conec, hi he estat, hi vaig tenir l'honor de presidir una comissió d'illes de la Comunitat Europea llavors, l'any 87, i l'illa de Man és més petita que Menorca, té exactament 572 quilòmetres quadrats, natural-

ment s'ha de traduir la mesura anglesa a la nostra, en quilòmetres quadrats, però és exactament igual que Eivissa, 572 quilòmetres quadrats; o sigui, més petita que Menorca, i és un paradís fiscal, naturalment.

Apart de tot això, crec que tots coincidim, i la cosa està en aquesta concreció de la proposta del Govern que ha demanat el grup interpellant. La nostra postura és naturalment, si el grup que presenta aquesta interpellació amb la moció aporta quelcom diferent, positiu, constructiu per aquests clam de tots, doncs naturalment sense perjudicis que estigui ja recollit en el Pla estratègic de competitivitat, li donarem suport; si és senzillament el mateix, ja ho ha fet el Govern.

Per tant, crec que amb aquest aclariment, que serà naturalment si presenta una moció el Grup Parlamentari Socialista, és quan definirem la nostra postura que, torn a repetir, sempre estarà en la mateixa direcció que crec que tots els grups d'aquesta cambra coincidim en reconèixer i demanar un règim fiscal i econòmic diferenciat per a les nostres illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM té la paraula el diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Parlem d'un tema que no és nou. Repassant els diaris de sessions, amb motiu del debat de política general, encara no fa un mes, vaig recordar que el president del Govern en el seu discurs d'investidura ja va citar aquestes dues paraules màgiques: estatut fiscal, règim econòmic i fiscal diferenciat per a les Illes Balears. Insistia en el tema dos anys més tard, hagueren de passar dos anys perquè no es concretàs aquesta proposta, i fou l'any passat amb motiu del debat de política general, que el president del Govern tornà acabar amb aquesta proposta de treballar per aconseguir un règim fiscal diferenciat per a les Illes Balears. Des d'aleshores, des de novembre del 1993, ha passat un any, un any de reunions del conseller d'Economia i Hisenda amb empresaris, amb sindicats, un any de pronunciaments públics, un any de grans declaracions, d'articles d'opinió, fins i tot de portades de diari.

Fins ara, però, només tenim una cosa concreta, una proposta de resolució -per cert, del Grup PSM i EEM- aprovada amb motiu del debat de política general passat, que insta el Govern que en el termini d'un mes presenti una proposició de llei de règim econòmic i fiscal diferenciat per a les Illes Balears, que una vegada aprovada en aquesta cambra s'haurà de tramitar davant el Congrés dels Diputats.

Quines dificultats hi ha? Les resumia precisament el conseller d'Economia i Hisenda aquest estiu en un article a un dels diaris locals. Es demanava: per què les Illes Balears no

poden tenir un estatut fiscal com les Illes Canàries? I ell mateix responia "perquè ens feien falta dues condicions, dues coses: armes per negociar i consens". Aquestes són les claus, jo estic d'acord amb el conseller d'Economia i Hisenda. Primer, tenim armes per negociar?, i això va formar part del nostre discurs amb motiu del passat debat de política general; estam en les mateixes condicions, tenim les mateixes armes polítiques que tenen les Illes Canàries per negociar davant el Govern central, per negociar davant totes les forces polítiques representants de la gran majoria de ciutadans de l'Estat espanyol un règim econòmic i fiscal diferenciat, si no com el de les Illes Canàries, sí específic per a les Illes Balears?

Tristament jo he de dir que crec que no, perquè les armes polítiques que tenen les Illes Canàries són la independència política de la majoria dels diputats i senadors que el poble elegeix en cada elecció, i que en el Congrés dels Diputats i en el Senat tenen la independència per negociar les lleis més importants de l'Estat, els pressuposts generals de l'Estat, i si és necessària la mateixa investidura del president del Govern. Per tant, ja tenim un gran handicap, ja ens trobam amb una gran dificultat respecte de les Illes Canàries per tenir aquest règim econòmic i fiscal diferenciat. Però es pot superar, evidentment si els nostres ciutadans canvien la intenció de vot i no donen el suport a opcions centralistes, com ha passat fins ara. Però encara que sigui així, es podria superar amb el consens? També crec que sí, i des d'aquí hi ha l'oferiment, la reiteració, la insistència una vegada més en el consens per part de les forces polítiques que estam aquí representades en el Grup del PSM i EEM.

Esperam, per tant, ara un instrument per començar a treballar aquest consens. Aquest instrument, evidentment, ha de ser la proposició de llei que li queden pocs dies al Govern per presentar en aquesta cambra; i a partir de la presa en consideració, que hauria de ser molt dolenta aquesta proposició perquè no permetés fer feina, a partir que entri en aquesta cambra aquesta proposició, i que suposam que no rebrà cap esmena a la totalitat, podrem començar la tramitació en ponència i en comissió.

Em deixin dir, però, simplement apuntar algun obstacle que hi pot haver, perquè no serà un camí de roses. Naturalment, i ho he dit als mitjans de comunicació, no hem d'aspirar a calcar la Llei de règim econòmic i fiscal diferenciat que tenen les Illes Canàries, perquè les nostres condicions econòmiques són molt diferents. Aquí hem de fer molta d'insistència evidentment en la fiscalitat, especialment en els temes que afecten el transport i telecomunicacions, en els temes que afecten el dèficit de recursos naturals que tenim, però també hem de fer molta d'insistència en un règim econòmic que permeti la supervivència de sectors o subsectors que són específics de les Illes Balears, que són vitals per mantenir un equilibri territorial en aquests petits mons en

miniatura que són unes illes, i que si no necessiten d'un incentiu, d'una injecció econòmica, progressivament aniran morint. Evidentment aquests sectors -i acabaré, Sr. President- productius, la gran majoria d'ells estan molt lligats amb el medi ambient, d'aquí que hem de vincular molt la nostra proposta, sectors productius, medi ambient, cost d'insularitat. Per aquí arribarem a un consens, perquè per exemple, i només per apuntar possibles discrepàncies, i perquè tots ja ens mentalitzem.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, conclogui.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acab, deu segons, Sr. President. Les Illes Canàries, per exemple, tenen en general el 50% de bonificació en l'impost de societats; aquí hem d'aspirar a bonificar amb el 50 o amb el 5% les societats urbanitzadores? Evidentment que hem d'anar per un altre camí, però això seran temes que podrem resoldre una vegada que el Govern hagi presentat la proposició de llei, i confiant que amb el consens superarem la manca d'armes polítiques que tenen Canàries i no tenim les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup fixarà la posició respecte a aquesta interpel·lació presentada pel Grup Socialista respecte a les actuacions que ha duit a terme el Govern en relació al règim fiscal especial per a les nostres illes, i jo crec que la principal actuació en aquest cas, el seu inici s'ha d'entendre amb el fet que el Govern va fer una cosa que pareix molt òbvia, però que és molt important, i és que va escoltar. Va escoltar què era el que demanava la nostra societat, va escoltar què era el que demanava dia a dia, i quin era el sentiment de la gent, dels nostres pobles, de les nostres illes. I el sentiment era clar, les nostres illes són illes, estan separades per la mar de la resta de la península, i tenen un cost d'insularitat les nostres empreses i els nostres comerços molt superiors respecte de la resta de competidors de la península i d'Europa.

Per això demanam que és necessari per poder competir amb ells un tractament fiscal diferenciat, i en aquest sentit, a base d'escoltar què era el que demanaven els nostres ciutadans, el Govern va encarregar un estudi seriós, i es va posar en marxa el Pla estratègic de competitivitat, que analitza en una primera part quina és la situació real de les nostres illes, quins són els punts positius i els punts negatius de les nostres empreses, quins són els punts forts i els punts fluixos, i analitza aquesta situació i ens fa una sèrie de recomanacions, una sèrie de postures que hem de seguir de cara al futur. Per

fer aquest pla estratègic es varen consultar les distintes forces socials, les distintes forces econòmiques de les nostres illes, els sindicats i les empreses. Aquest pla està concebut per oferir una sortida de futur a les nostres illes, i té dues línies bàsiques d'actuació. Per una part la primera, millorar la competitivitat del teixit econòmic existent, i una segona part, incorporar nous sectors d'activitat amb perspectives de futur. Aquestes dues línies es desenvolupen a través de vuit actuacions concretes, com és la reenginyeria de l'Administració, com són temes de formació, temes d'investigació i de tecnologia, comercialització, imatge, medi ambient i medi urbà, infraestructures, i un vuitè punt que fa referència a la fiscalitat, entesa com a factor necessari per tal d'accedir al mercat internacional d'inversions empreses que ara, amb aquesta fiscalitat que tenim avui per avui, tenim una sèrie de desavantatges respecte al continent i a les altres illes. He de dir que aquest pla crec que és molt seriós, que està en tramitació parlamentària, en fase de ponència, que allà amb els distints grups podem tenir un debat molt constructiu cap allà on ha d'anar la nostra economia, cap allà on han d'anar les nostres illes, i que el grup parlamentari que represent, el Grup Parlamentari Popular, està convingut que el que demana la gent d'aquí, la gent de les nostres illes, és que Balears tenguem un tractament econòmic i fiscal diferenciat de la resta de gent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel grup interpellant té la paraula el diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo no surt de la meua sorpresa, en aquesta casa. M'han explicat el Pla estratègic, el conseller, la diputada del PP, a la qual no em vull referir perquè no em toca, però han explicat el Pla estratègic. Està en ponència, el Pla estratègic, ja el discutirem, estiguin tranquils, acabarà en el Ple, discutirem el Pla estratègic.

Aquí avui parlàvem de l'estatut fiscal diferenciat de la Comunitat Autònoma, i el Partit Socialista, el meu grup, amb la meua boca, li demanava quin és aquest estatut fiscal. Papers. Canten papers i menten barbes, diuen a Mallorca. Papers! Ni un. En ho expliqui, Pla estratègic. Consens? Sí, Sr. Conseller, consens. Miri, vàrem proposar en el debat de l'estat de la Comunitat que la millor manera de fer aquestes coses era una ponència parlamentària; se'n recorda. Vostès votaren en contra. Que el consens és un *trágala*? No, el consens és assegurar, discutir, etcètera.

No han de convèncer el PSOE, no l'han de convèncer. Jo crec que vostès s'han de convèncer que això no és una proposta més, no és una campanya electoral, sinó que és una proposta seriosa de cara a la societat

d'aquestes illes. Perquè que vostè em digui, Sr. Conseller, jo m'explic molt malament, n'estic segur, d'això, per tant perdoni, però que em digui que és un clam, retraient-me, que és un clam de la societat mallorquina; era un clam el cànon d'aigua, i bé que el paguen. Sr. Conseller, parlem seriosament. No hi ha cap ciutadà d'aquesta ni de cap altra comunitat autònoma que davant una proposta de reduir impostos no faci un clam perquè els redueixin. I si són els empresaris, encara molt més, perquè això pot justificar qualsevol cosa.

Jo li explicava, amb un intent didàctic, Sr. Conseller, perquè crec que en aquest moment en aquest parlament i a la nostra societat necessitam no demagògies sinó explicacions, li explicava que al que hem de convèncer és als ciutadans i als seus representants de la resta de comunitats autònomes, i eventualment d'Europa, eventualment, no sabem que es proposarà, que no són els que pagaran menys o els que tenen expectativa de pagar menys que hem de convèncer, sinó als que no tenen aquesta expectativa, però que formen part d'un estat que es diu Espanya; i que té també com a fonamental, i cada vegada més, un principi que és el de la solidaritat, i no l'hem d'oblidar. Ja sé que la declaració és molt... No, no, nosaltres no ens oblidam de la solidaritat. Bé, jo mir els pressuposts, i realment la solidaritat amb els pobres, amb la resta de tercer món nò existeix, però això és una part, no hi vull entrar.

Intentava explicar, Sr. Conseller, que hem de fer que aquest suposat clam dels empresaris -la resta de la societat no ha entrat en aquest debat- es pugui transmetre als representants polítics i als ciutadans de les altres comunitats autònomes, i que quan vagin a explicar-los no xiulin, com ha fet el Sr. Pujol, que de moment ha xiulat, ha dit "bé, ja m'ho presentarà". Jo he intentat emplaçar-lo a discutir seriosament aquest tema, perquè interessa de cara al futur a aquestes illes una situació que ens permeti ja no vull dir ni competir, continuar aquest creixement econòmic que hem tengut des dels anys 60 que ens permeti aprofundir en temes de qualitat, en temes de bones infraestructures, etcètera, que ens permeti això, perquè avui dins Espanya i dins Europa ningú no es pot creure, Sr. Conseller, que aquesta comunitat ha estat perjudicada per ser illes. Ningú s'ho pot creure. Què vol, que ens treguin els colors? Vostè dirà el que vulgui, però a un senyor d'Àvila no li digui que li costa molt arreglar un ordinador, no li dic si és del Bierzo, a aquell senyor sí que li costarà arribar a Madrid a arreglar un ordinador. No es tracta d'això, es tracta que hi ha unes condicions diferents, per ser illes i per ser diverses illes dins la Comunitat, que ho fan imprescindible si volem tenir una comunitat autònoma, el primer de tot, un creixement o un desenvolupament continuat i harmònic. I és així que hem de discutir, perquè jo ja els he vist discutir -no a vostè- dins les altes instàncies de l'Estat, i la veritat és que a vegades feien pena, no vostè.

I li faré un trosset més de reflexió. Miri i escolti, perquè vull ser positiu, i no me'n feien ganes després del que ha dit, però vull ser positiu. Factors que ens afecten són la insularitat, un altre que no el tenen mai en compte, el Sr. Vidal m'ha corregit, i tenia raó, ens afecta la pluriinsularitat, i a

vostès no els preocupa massa, aquest; només els preocupa perquè els empresaris puguin manejar més bé o.... No, no, no, ens afecta la pluriinsularitat perquè l'única manera de tenir Comunitat Autònoma és solucionar aquest problema. És l'única manera, i si no estudiïn -vostè les ha publicades, ho sap- les dades de comerç interior d'aquesta comunitat i de comerç exterior de les Illes. Ens interessa molt, ens interessa moltíssim parlar de debilitat industrials i dels perills -ho hem de posar entre cometes, molt ben raonat i tot això- de l'excessiva especialització. I ens interessa que ajudin possiblement per reequilibrar -impossible equilibrar, i a més no interessa- un poc el nostre sistema productiu. Interessen moltíssim les condicions de debilitat industrial de la nostra comunitat autònoma, però hem de saber on volem anar, no hem de fer plans d'industrialització que no saben ni a on van. Hem de saber on volem anar, i això és el que li vull fer reflexionar, Sr. Conseller.

Pareix que els que hauríem de dur la proposta érem nosaltres, i no. A nosaltres, al Partit Socialista, ens interessa fonamentalment que s'arribi a un consens amb un estatut econòmic i fiscal diferenciat, un consens que pugui ser defensat davant Espanya i davant Europa, i que no sigui producte d'una demagògia, i aposta, Sr. Conseller, vostès tenen l'obligació, avui o quan sigui, de concretar la pilota damunt la seva teulada, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per acabar, té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Alfonso, m'estim més quedar-me l'únic que crec que és útil i bo de la seva intervenció, que ha estat el final, i a més el felicit perquè estic encantat de sentir aquestes paraules de vostè, i per tant no es preocupi, que me les faré meves, prendré bona nota, i estic absolutament satisfet que vostè proposi el consens, i que no haguem de convèncer el Partit Socialista que això és el millor per a aquestes illes. Miri, ràpidament perquè tenc molt poc temps, només vull dir-li una sèrie de coses que em pareixen importants, dir-li que no és ver en absolut que aquest pla estratègic que vostè intenta deslligar, és igual, està absolutament lligat, el deslligui com vulgui, no tenc cap problema; doncs que aquest règim, estatut econòmic i fiscal diferenciat només sigui cosa dels empresaris. No és ver. No és ver, Sr. Alfonso, no és ver; però a vostè tal vegada li sap més greu és que una central sindical com és la UGT a la Mesa de diàleg social hagi donat suport a aquesta proposta, la proposta presentada per nosaltres allà. Esper que no li sàpiga greu. Els altres sindicats i infinitat d'associacions que han intervingut en la mateixa elaboració.

Aquí em pareixeria molt delicat plantejar d'entrada aquesta batalla. Crec que no ens convé a ningú, això no és una cosa ni d'empresaris ni de treballadors; tota la fiscalitat indirecta sempre beneficia els ciutadans. Tot el que toquem de fiscalitat indirecta repercutirà en el ciutadà, Sr. Alfonso, tot, perquè és absolutament traslladable, i vostè ho sap perfectament. I aquest és el nostre interès.

Jo no crec que ningú ens tregui els colors, ni d'Àvila ni d'on vulgui. El cost de la insularitat és un cost absolutament demostrable, i la riquesa és una barbaritat, esmentar la riquesa per dir que no tenim dret a tenir aquest règim diferenciat. Sr. Alfonso, cost de transport, valor diferencial del trajecte, reduïda oferta de línies, necessitat d'utilitzar el transport combinat, costos d'estocs, retards, desplaçaments afegits, necessitats laborals, Balears suposa un cost afegit per una empresa que necessita personal especialitzat. Facilitat de desplaçament, canvi de residència, formació de continents majors, costos de comercialitza, si es comercialitza a fora, si es comercialitza des de les Illes, costos de manteniment, qualsevol estructura sofisticada té costos afegits a causa dels desplaçaments, economies d'escala, que a Balears són menors... i podríem continuar així en moltíssimes altres qüestions.

Em permeti, no passi pena, aquest Govern i el grup que li dona suport entrarà a règim econòmic i fiscal; però per l'amor de déu, ha de ser un projecte que feim amb molt de rigor i amb l'absolut consens de totes les forces social. No crec que ara sigui una qüestió de deu dies ni d'una setmana una qüestió per la qual jo crec que no s'han preocupat excessivament. No crec que ara sigui una qüestió que vengui ni d'una setmana ni deu dies, crec que és molt més important presentar un projecte seriós, un projecte rigorós, un projecte contrastat amb experts, contrastat amb tècnics, contrastat amb tothom i amb tots els sectors socials que tinguin quelcom que aportar. I és molt més vàlid fer aquestes aportacions en aquest projecte, i molt més interessant, i fer-les ara, que haver d'avançar-se una setmana o deu dies. Des del nostre punt de vista bàsicament la concessió de règim especial té uns fonaments jurídics. Els règims especials poden ser per raons històriques o per raons geogràfiques. País Basc, Navarra, o un règim especial com a un factor insular. La pròpia Constitució, a l'article 138, la Llei orgànica de finançació, articles 2 i 16, l'Estatut d'Autonomia a l'article 61, i la pròpia Llei reguladora d'hisendes locals, fonamenten els fonaments jurídics d'aquesta proposició. Els fonaments conceptuals són: No volem renunciar a ser solidaris amb la resta de l'Estat. A la balança fiscal els ciutadans d'aquestes illes aporten més de 100.000 milions de pessetes nets cap a Madrid cada any. En tercer lloc les peticions creim que han de ser raonables, i hem de presentar una causa que justifiqui cada demanda, per aconseguir la millora de capacitat endògena i la captació de noves activitats econòmiques. I per últim, les Balears volen superar els problemes de finançament.

Acab, Sr. President, esmentant quins són els objectius bàsics que creim que ha tenir aquest règim fiscal que estam elaborant, que són en primer lloc la preservació a ultrança del medi ambient com un sector de pervivència natural i

d'estrangulament per a aquesta economia; en segon lloc posar les activitats econòmiques tradicionals en les mateixes condicions per competir que la resta d'aquestes activitats en els territoris continentals, i compensar els efectes del mercat turístic. Aquestes mesures pretenen desaccelerar la velocitat de destrucció del teixit econòmic i conservar l'equilibri històric de l'activitat econòmica a determinats indrets d'aquestes illes, estimular el sector turístic cap a dos sectors, el primer rompre l'estacionalitat, i el segon reposicionar cap a millors factors de qualitat i de valor afegit; i en darrer lloc facilitar la introducció de noves activitats econòmiques a les Illes basades en la no contaminació i el màxim valor afegit, on per raons de mercat i d'insularitat tenen tendències a no ser atretes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Moció RGE núm. 3442/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a condicionament de la carretera Deià-Sóller, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2892/94.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és la Moció RGE 3442/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a condicionament de la carretera Deià-Sóller, derivada del debat de la Interpel·lació 2892/94. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Les propostes que inclou aquesta moció que avui aquí presentam són clares, simples, ajustades a les exigències de les lleis i als acords institucionals; perquè els socialistes volem i tenim l'objectiu que siguin aprovades per tots els grups polítics d'aquesta cambra. Volem que siguin aprovades per tots, perquè si així ho feim, segur que hi guanyam. Hi guanyam perquè aquestes propostes tenen l'objectiu de donar garanties a l'Administració, de donar garanties als ciutadans que les obres que són necessàries fer són obres ben fetes, són obres segures, d'un alt nivell de qualitat com es mereix la zona en què estan situades.

Per açò al primer punt reiteram la urgència i la necessitat d'executar obres de reforma a la carretera de Deià a Sóller, amb l'objectiu -repetesc- de fer-la més còmoda i més segura per als vianants. I deim reiterar perquè ja fa vuit anys tots els grups polítics d'aquesta cambra així ho manifestàvem. Que hagin passat vuit anys, qui hi hagi hagut un retard llarg en el temps, hem de deixar clar que no ha estat en cap moment degut a exigències de l'oposició, perquè és evident que cap tràmit exigint per l'oposició s'ha tirat endavant. És més, si hi ha hagut en qualque moment oposició al projecte,

si han estat vuit anys per posar en marxa unes obres, hem de reconèixer aquí que ha estat per la incapacitat del Govern per arribar a acords, per la manca de voluntat de diàleg del Govern en l'acceptació de les pròpies deficiències; i una vegada més han hagut de ser els ajuntaments els que han hagut de propiciar l'acord, i no el Govern. Volem deixar clar amb aquest punt que no hi ha, ni hi ha hagut mai, com han volgut donar a conèixer membres del Govern, partidaris i contraris de la reforma. Només hi ha hagut un govern que s'ha negat a refer, a pactar un projecte de reforma que tingués en compte els interessos del conjunt dels ciutadans i visitants de les Illes. Volem per tant propiciar l'acord, i volem que la reforma que es fa compleixi primer amb les al·legacions fetes per Sóller i per Deià. Volem veure el compromís del Govern escrit i dibuixat, i garanties que compleix i complirà les propostes fetes pels ajuntaments, per uns ajuntaments que avui -vull tornar assenyalar- cansats de reclamar i de demanar millores i reparacions, es varen veure obligats a presentar propostes per desbloquejar la situació.

No és suficient la comissió de seguiment per garantir els compromisos que es tenen en compte les al·legacions de Sóller i de Deià, en absolut. I ho tenim clar, perquè la comissió de seguiment, la famosa *comisión de seguimiento* el primer que assenyala a la segona reunió, en lloc de tenir en compte d'atendre les reclamacions d'ARCA, que les obres de la reforma respectaran els elements d'interès singular, i a més varen instar a l'empresa Bayopsa perquè tots els elements a conservar, tots els elements d'obra civil que ARCA assenyala d'interès, i que s'havien de conservar no es conserven, sinó que es fan, es refan, i jo diria més, es mal refan. No hi ha garanties, per tant, amb aquesta comissió de seguiment, que les condicions imposades per Sóller i Deià es compleixen. L'aprovació definitiva del projecte tan just assenyala que serà a compte d'aquesta comissió de seguiment, i demostram que la comissió de seguiment no funciona.

Però a més a més les obres que es realitzen han de complir amb les condicions imposades per la Comissió de Patrimoni, entre elles, per exemple, hem de citar que les marjades i objectes arquitectònics que es vegin afectats per la reforma hauran de ser reconstruïts, assenyala la Comissió de Patrimoni, utilitzant la mateixa tècnica i els mateixos materials. Es compleix aquesta condició? Hem d'assenyalar que no, i no ho deim nosaltres tots sols, perquè dels polítics poc es fien els membres del Govern, ho diuen també els tècnics, ho diuen un senyor tan tècnic i amb prou qualitat com és el responsable de l'Escola de Margers. I les declaracions són claríssimes, la restitució de les marjades són un insult per a la Serra de Tramuntana. I el cap d'obres també així ho assenyala i ho reconeix, "és cert, les reconstruccions que feim no són com les parets que hi havia abans, però el Govern així ho ha acceptat". Evidentment que ho ha acceptat, perquè així es fa, i així es deixa sense compliment el que són les condicions imposades per la Comissió del Patrimoni.

En tercer lloc aquest projecte també ha de complir, i és imprescindible que compleixi les condicions que implica la declaració de Bé d'Interès Cultural per a la zona de la serra

de Tramuntana. La declaració existeix, es confirma en aquesta mateixa sala pel conseller de Cultura el 23 de març d'aquest mateix any; declaració de Bé d'Interès Cultural que han de saber els senyors del Govern que implica obligacions, especificades a la Llei de patrimoni històric, i entre altres hem de citar la redacció d'un pla especial de protecció per a l'àrea afectada per la declaració, i la catalogació dels elements unitaris que conformen el conjunt, tant immobles com espais lliures o estructures significatives. S'obliga quan hi ha una declaració de Bé d'Interès Cultural a definir el tipus d'intervenció possible, de definir quins són els elements singulars i la protecció que es dispensa a cadascun d'ells, i obliga també per a la resta de tots els elements a fixar un nivell adequat de protecció.

S'ha fet res de tot açò? No. No s'ha fet absolutament res de tot açò. Per açò, senyors del Govern, els hem de demanar que es doni compliment als acords i a les lleis, i açò implica actuar ja, abans que sigui massa tard, i implica el que es disposa al tercer punt de la Moció d'una manera esquemàtica: exposició pública del projecte que es realitza, una exposició pública del compromís del Govern de respectar els acords i les propostes dels ajuntaments afectats, i també implica evidentment un pla especial de protecció i catalogació d'elements singulars que s'ha de dur a terme. Claredat i transparència, garanties, després de tot l'exposat, i creim que en interès de tots, per respecte als acords i a les lleis, demanem el suport a tots els grups d'aquestes propostes. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Passam al torn dels altres grups. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull anunciar el vot favorable al primer punt, que és que aquest parlament reiteri la urgència i necessitat d'executar la reforma de la carretera Deià-Sóller, perquè així pensam nosaltres que s'ha de fer, ben aviat acabar-la, evidentment amb totes les garanties i amb tots els compliments de les al·legacions fetes pels ajuntaments de Sóller i de Deià, i també per les condicions assenyalades per la Comissió del Patrimoni Històric Artístic. Ara bé, aquesta moció, per una altra banda, entra en la Llei 13/1985, quant que té una disposició addicional que diu que la Serra de Tramuntana és un bé d'interès cultural, que aquesta és una disposició que afecta tota la serra i que té unes conseqüències imprevisibles, en certa manera perquè no es compleixen, és a dir no es podrien donar pràcticament llicències municipals a tota la Serra de Tramuntana, i és un tema que s'ha d'arreglar via el pla

territorial parcial de la Serra de Tramuntana i estam en una situació en aquests moments, diríem, transitòria. Però a part d'això, que venc a dir que és un tema discutible i discutit i que és al Tribunal Suprem, quins efectes té aquesta disposició addicional, en el punt 3 hi ha una cosa que no ens agrada, que és això d'exposar al públic el projecte una altra vegada, quan està en execució, açò és paralitzar l'obra, perquè, evidentment, si s'exposa al públic hem d'aturar les obres i tal. Nosaltres volem que la carretera s'acabi, s'acabi complint el que ha dit Cultura, la comissió del Patrimoni i d'acord amb les al·legacions recollides als projectes. Però no volem que s'aturi ni que vagi a exposició pública, és un projecte que està en execució, no volem que vagi a informació pública, i, per tant, hi haurà una abstenció als punts 2 i 3.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup, PSM i EEM, donarà suport a tots els punts d'aquesta moció que presenta el Grup Socialista, per una raó molt senzilla, passant a analitzar punt per punt, d'una manera esquemàtica, els punts que ha presentat avui, direm que al punt 1 consideram també que la reforma és necessària; en el 86 quan es va redactar el projecte i es va posar a exposició pública, ja ho era, imaginin després de tots aquests anys que han passat si no és molt més necessària aquesta reforma, quan s'hi han fet unes obres ínfimes de manteniment i pràcticament res. Per tant, nosaltres trobam i consideram que aquestes obres s'han de fer, perquè és molt necessari per les condicions de seguretat de la mateixa carretera.

Quant al punt 2, hi ha tres apartats, les al·legacions fetes pels ajuntaments de Deià i Sóller, crec que es varen recollir, però s'han recollides només en part, nosaltres pensam que s'hauria de demanar un replantejament a aquests ajuntaments que han donat suport a aquestes obres públiques, i realment creim que no s'han recollit totes les al·legacions que s'havien fet en aquell moment, sinó que, com que actualment no hi ha un projecte definitiu, sinó que segons s'ha anunciat i no s'ha vist exposat al públic, no sabem realment quin projecte es fa, els ajuntaments crec que no saben exactament a què donem suport, per tant s'hauria de replantejar el suport que li donen.

Als dos punts següents, pensam que si tota la Serra de Tramuntana és un bé d'interès cultural, s'hauria d'haver tengut molt en compte aquest fet, també hi ha la sol·licitud d'ARCA per declarar la carretera en concret bé d'interès cultural, la qual cosa no s'ha tengut en compte; hi ha uns estudis exhaustius de tots els elements característics i a preservar d'aquesta carretera, i els elements s'estan destruint i reconstruint de mala manera. Hem tengut ocasió de veure un poc per damunt l'informe que va presentar el conseller d'Obres Públiques, i realment les fotografies que l'acompanyen

no coincideixen amb les que nosaltres dúiem fa quinze dies. Per tant, crec que s'haurien de fotografiar totes les obres que es fan i realment veuríem que no es fan les obres de la qualitat que seria necessària.

Quant al punt 3, es va incomplir ja una de les condicions necessàries per dur a terme una hora, que era la informació pública. Aquesta informació pública només s'ha dut a terme en la seva totalitat l'any 86, per tant, si no se sap quin projecte s'executa crea una indefensió als propietaris. Nosaltres també donarem suport a aquest punt, perquè pensam que s'han sol·licitat en diferents ocasions, la conselleria sempre s'ha negat a posar el projecte definitiu a exposició pública, i creim que no només ho demanam nosaltres, sinó que ho han demanat els mateixos afectats per les expropiacions d'aquesta carretera.

Sra. Barceló, tindrà el suport del nostre grup a aquesta moció, i esperam que li facin cas. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup PP-Um, el Sr. González i Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Voy a ver si contengo mi vehemencia que no mi ira porque rara vez, yo creo que en los siete años que llevo aquí, jamás he salido a esta tribuna airado, he salido con vehemencia, pero jamás airado. Pero veo que ahora ya me recibían con un poco de jaleo. Vamos a ver, por favor, tengo que pedirles una cosa, por favor, se la pido por favor, no digan que no hay un proyecto de Sóller-Deià, por favor, no lo digan.

Miren, el 19 de octubre del 93, en comisión, la Sra. Vadell llevó ya una parte de lo que se trae aquí, concretamente el tema de la información pública, ya está votado y todo, todo esto volvemos a hablar sobre lo ya hablado, pero tengo aquí el *Diari de Sessions* de entonces, y tengo aquí que yo les decía, la vehemencia que a veces me caracteriza, sobre todo cuando hablo de carreteras, cuando hablo de mi trabajo, decía: "Y segundo tema, el asunto de que no hay otros estudios, que sólo hay un trazado en planta, eso es pintoresco, hay un proyecto concreto, y yo le invito a usted o a cualquier otro de los diputados o a quien ellos quieran designar para enseñárselo mañana mismo por la mañana, sin ningún problema". Esto está escrito, se lo decía y lo mantengo, lo decía el 19 de octubre del 93, por favor. Miren, no digan esto, porque yo comprendo que eso lo dicen, bueno, aquí tienen que hacer ese papel, pero todo eso se traslada a los medios de comunicación y produce una enorme inquietud a la gente. Pero cómo no va a haber un proyecto, hay un proyecto aprobado, con

todas las bendiciones y que, por cierto, como también les decía en su día, que salió a información pública en fecha, mire, no he traído el papel porque, total, lo tenía en el *Diari de Sessions*, en fecha, se la voy a dar, cuándo sale a información pública, el 21 de noviembre del 91, se publica en el *BOCAIB*, la información pública de este proyecto. Ya se lo dije, es así, por favor, compruébenlo, y no digan estas cosas de que estamos haciendo una obra sin proyecto; porque, vuelvo a insistir, eso provoca inquietud y es una inquietud innecesaria, bastantes problemas tiene ya esa obra para que provoquemos este tipo de inquietudes, por amor de Dios, hay un proyecto, si no lo hubiera yo probablemente sería reo de cárcel, y créanme que no tengo ningún interés en ir a la cárcel, hay un proyecto aprobado y con todas las bendiciones y con toda la tramitación perfectamente realizada. Que guste o no guste es otra cuestión, en eso de acuerdo, me gusta más, me gusta menos, creo que se aparta mucho, creo que no se aparta mucho, los banales se hacen bien, se hacen mal, se hacen regular, conforme, eso es opinable, sin ninguna duda, pero, por favor, el proyecto y la información pública del proyecto créanme que no es opinable, está, está, no es un asunto que valga la pena discutir, creo yo, por lo menos, y la verdad, creo que con eso sólo consiguen crear una inquietud, insisto, innecesaria.

Me parece muy bien el punto 1 y por supuesto lo vamos a apoyar. Efectivamente, y además está redactado muy bien, tengo que felicitarla, Sra. Barceló, si es cosa suya, porque efectivamente de lo que se trata es de mejorar fundamentalmente la seguridad y la comodidad de la carretera, no, de verdad, me ha gustado mucho, porque se tiende a decir "es que hacen vías rápidas" y en seguida se habla de vías rápidas. No, no es la rapidez lo que se trata de hacer con el proyecto que actualmente está en obras, sino de mejorar la seguridad y la comodidad, exactamente eso. Por consiguiente, totalmente de acuerdo, lo suscribo al cien por cien e insisto, la felicito por los términos en que está redactado.

El punto 2, yo pensaba, desde luego, y así lo propuse a mi grupo, votarles que sí a las tres cosas que dicen, porque estoy absolutamente de acuerdo, "que cumpla las alegaciones hechas por los ayuntamientos de Sóller y Deià", efectivamente las cumple, es más, está el alcalde de Deià en representación del ayuntamiento de Deià, y el teniente de alcalde, un teniente de alcalde en representación del ayuntamiento de Sóller, en la comisión de seguimiento que se crea para eso, que es una cosa insólita, no hay ninguna otra obra que yo conozca o que yo haya vivido en la que haya una comisión de seguimiento, aquí se crea precisamente y fundamentalmente para recoger dos cosas, la opinión de los ayuntamientos de Sóller y Deià y lo que dicen ustedes en la siguiente, las condiciones señaladas por la comisión del Patrimonio Histórico. Y entonces la comisión de Patrimonio Histórico designa a un técnico especialmente para que venga a esa comisión de seguimiento y, efectivamente, controle que las obras se hacen de acuerdo con los criterios de la comisión de Patrimonio. Claro, ustedes me hablan de las declaraciones en un medio de comunicación o en un periódico de este señor que, por cierto, no creo que sea el director de la Escuela de

Margers, yo creo que es el gerente del Fodesma que, entre otras cosas, tiene la Escuela de *Margers*, y que este señor, yo sinceramente creo que muy equivocadamente, efectivamente dijo algunas cosas de los muros que se hacían en la carretera de Sóller-Deià, pero este señor está hablando de banales, de banales sin hormigón, está hablando de paredes de *marge* y eso no tiene nada que ver con lo que tienen que ser los muros de sostenimiento de una carretera, nada que ver y, de hecho, se están haciendo los muros con hormigón y con la piedra como encofrado desde hace muchísimos años. Toda la carretera Valldemossa-Deià que se puso como ejemplo de lo que tenía que ser la de Sóller-Deià, lo han puesto de ejemplo me parece que ARCA y el GOB y una serie de asociaciones de este tipo que estaban en contra de la reforma que estamos haciendo, nos ponían de ejemplo esa. Eso son muros de hormigón, vayan a verlos, y están hechos hace 30 años, pero lógicamente son muros que tienen que sostener el paso de ejes, el otro día se lo decía en la interpelación, de 13 toneladas que son los autorizados por la legislación española, y por consiguiente tienen que ser de hormigón, no pueden ser solamente de mampostería en seco, los de mampostería en seco sirven para aguantar la tierra y para sembrar olivos u otras cosas, pero no sirven para que les pasen por su borde, a escasos centímetros, las cargas que les estoy diciendo, por consiguiente se hacen de hormigón. Este señor seguramente no sabe esto porque no es su trabajo ni su obligación, y bueno, yo creo que con alguna alegría se le ocurrió decir estas cosas.

Mire, en los medios de comunicación a todos alguna vez se nos ocurre decir cosas con cierta alegría, lo reconozco, a todos, y yo creo que a eso responde esta cuestión. Pero, por favor, este señor no es el representante de la comisión de Patrimonio, el representante de la comisión de Patrimonio está allí, por consiguiente cumplimos, y yo creo que religiosamente con lo que la comisión de Patrimonio pide. Por eso digo que no tengo ningún inconveniente en votar a favor de este punto, me parece un poco innecesario, como toda la proposición, porque realmente son cosas que se están haciendo, pero conforme.

"Cumple con los condicionantes que implica la declaración de bien de interés cultural", muy bien, de acuerdo con la ley, por cierto no es la 13, es la 16/1985. Efectivamente, cumple con ellos, porque, como ya explicó el Sr. Miguel Pascual, toda la Serra de Tramuntana fue declarada hace ya bastantes años, por decreto, paraje pintoresco, mediante el Decreto 984/1972 de 24 de marzo; como consecuencia de eso, cuando en el año 85 sale la nueva ley de patrimonio, que sustituye la del 33, entonces esa nueva ley de patrimonio incluye una disposición transitoria, la octava, que dice: "Los parajes pintorescos a que se refiere la disposición transitoria de la Ley 16/75, de 2 de mayo, de espacios naturales protegidos, mientras no sean reclasificados conforme a su disposición final, conservarán la condición de bienes de

interés cultural". Es decir que toda la Serra de Tramuntana pasa a ser bien de interés cultural en virtud de esta disposición.

Efectivamente, después habría que hacer hecho un plan especial que se refiriera, y ahí dijera qué condiciones debían de cumplir las cosas, pero, en principio, no tiene más condición que la de que cualquier cosa que se haga en la Serra de Tramuntana tiene que ser preceptivamente aprobada por la comisión de Patrimonio, eso pasa con esta carretera, el proyecto de la carretera pasa por la comisión de Patrimonio y se aprueba por ella el proyecto. ¿Que se modifican cosas? Evidentemente, ustedes fíjense que en toda la Serra de Tramuntana, en este momento es de aplicación esta misma condición de bien de interés cultural, si usted quiere hacer una casa, y en la Serra de Tramuntana se puede hacer una casa nueva, la condición que debe cumplir esa casa es que previamente la comisión de Patrimonio apruebe el proyecto, lo apruebe en virtud de una serie de criterios que tiene la comisión. Claro, todo eso se tendría que plasmar, es verdad, en un plan especial, y a eso es a lo que se refieren usted o ustedes, el grupo parlamentario que usted representa, Sra. Barceló, en el punto 3.

En el punto 3, bueno lo de la información pública no lo vamos a votar a favor, porque la información pública ya está hecha, ha pasado su momento procedimental y, por consiguiente ahora no es el momento ni muchísimo menos de ponerse a hacer informaciones públicas cuando el proyecto está publicado, en construcción, etc., porque me parece absurdo; pero respecto a los dos últimos apartados, me hubiera gustar llegar a una solución transaccional, porque yo estoy de acuerdo en que se haga el plan especial de protección y en realizar una catalogación de los elementos singulares de la obra. De hecho, en lo que se refiere concretamente a la carretera, es la misión fundamental y el informe que yo les enseñaba el otro día, del Sr. (...), que es el técnico designado por la comisión de Patrimonio, él ha fijado una serie de elementos que nos ha pedido que conservemos, se pide en ese informe y, efectivamente, con las obras se pueden conservar, no hay ningún problema, en vez de escarificar el firme y abandonar esos trozos de carreteras, concretamente donde están las antiguas obras de fábrica, una serie de muros de mampostería careada, de estos un poco especiales, etc., todo esto se conservará. Pero bien, que se haga esa catalogación, conforme. El problema es que el Grupo PP-UM, el pasado pleno presentó como recordarán una enmienda a la totalidad con una proposición de ley de patrimonio de la Comunidad Autónoma, que fue aprobada, creo recordar, por unanimidad, creo recordar.

En esta proposición -y acabo enseguida, Sr. Presidente-, en la disposición adicional segunda se dice que "el plan territorial parcial de la Serra de Tramuntana a que se refiere el artículo 9 de la Ley 1/91, de 30 de enero -que es la de espacios naturales-, incluirá entre sus determinaciones, además de las señaladas en el artículo 17 de la Ley 8/87, de 1 de abril, las siguientes: normas específicas de protección de los bienes inmuebles integrantes del patrimonio cultural -es lo

que piden ustedes-, delimitación del espacio de interés arqueológico -eso no tiene nada que ver-, reglas de protección de los valores paisajísticos y determinación de miradores y otros lugares de contemplación", etc., etc.

Por consiguiente, esto que se pide aquí tendría sentido de no existir esta propuesta que en este momento está en tramitación en el Parlamento, que modifica sustancialmente la cuestión, la modifica en un sentido exclusivamente, Sra. Barceló, y es que esto que pide usted que se haga de acuerdo con la Ley de patrimonio, tendría que hacerse dentro del plan territorial parcial de la Serra de Tramuntana, tal como dice el nuevo texto. No le puedo ofrecer una transacción porque no puedo decirle en una transacción que cambie usted eso y que diga, en vez de con la ley de patrimonio, con el texto que se está tramitando en el Parlamento, porque eso no tiene sentido, eso podría ser alterado todavía hasta que lo aprobáramos. Pero quiero dejar aquí constancia de que por parte de nuestro grupo, lógicamente estamos totalmente de acuerdo con lo que decimos en la proposición de ley que hemos presentado la semana pasada, y que, insisto, creo que ha sido aprobada por unanimidad.

Por consiguiente, al punto 3 no podemos votarle a favor, pero que conste también que estamos de acuerdo, y consta creo que estamos de acuerdo precisamente como digo, en este texto de esta proposición de ley. Nada más. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González i Ortea. Torn de rèplica, Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats. Agraïm el suport donat pel Grup PSM i EEM, com també la intervenció feta des del Grup Mixt, assenyalam que no hem demanat, de manera específica i conscient, la paralització de les obres, precisament hem reiterat en el primer punt que volem i creïm que les obres són necessàries i urgents; però també creïm que és necessària l'exposició al públic sense entrar en el tema de la paralització. Aquest és el primer punt on hi ha hagut (...) se'ns diu que hi ha un projecte i que no és necessària una informació pública de les obres que estan realitzant. Se'ns diu que no és necessària una informació pública i que hi ha un projecte, nosaltres hem de demanar, per tant, si hi ha un projecte i no és el mateix que el que es va fer a l'exposició pública, i açò és evident perquè, si no, seria una estafa als ajuntaments. És a dir, l'any 91 es fa l'exposició pública d'un projecte i és rebutjat absolutament per tothom, fins i tot pels ajuntaments, els ajuntaments canvien d'idea i de posició quan la conselleria els diu que reformarà el projecte i que, per tant, s'acordaran modificacions, i aquestes modificacions he de suposar que no són beneïtures o modificacions puntuals,

que són modificacions prou serioses com perquè els ajuntaments es plantegessin en contra, i després de negociar es plantegessin a favor, sinó implicaria dir que els ajuntaments s'han deixat negociar per qualsevol cosa, cosa que no crec.

Per tant, hi ha un projecte, teòricament, que es va modificant i que evidentment no és el que va ser exposat al públic l'any 91, i per açò és necessària una exposició al públic. Primer, pel dret que tenim els ciutadans de conèixer quin és el projecte, de conèixer quines són les modificacions i poder continuar el compliment d'aquests acords, que ara estan en mans d'una comissió que, repetim, les exigències que ha fet la comissió a l'empresa no s'han dut a terme. Per tant, el seguiment de la comissió no és suficient. Demanam veure el projecte, i l'exposició pública també els hem de recordar que no és el fort del Govern, també ha perdut sentències per no voler exposar al públic qüestions i plans que s'havien modificat d'una manera que el Govern, com sempre, considera accessòria i puntual, i que els tribunals no qualifiquin així, hi ha casos d'aquests i hi ha sentències fermes. Tenim dret a conèixer el projecte i tenim dret a saber si es compleixen els acords que van obligar els ajuntaments a canviar de postura, de dir que no a dir que sí, i no crec que siguin evidentment qüestions purament puntuals o anecdòtiques, crec que han de ser qüestions bastant més profundes.

En segon lloc, la declaració de bé d'interès cultural per a la serra de Tramuntana, aquí hi ha conseller, membres del Govern que bravegen de tenir una gran declaració per a la Serra de Tramuntana, fa pocs mesos el conseller de Cultura, que avui no és aquí, ho tenia tot aclarit, i ara resulta que tot és fum de formatjades, que no serveix de res, per què?, perquè el Govern s'ha oblidat de fer el pla especial de protecció, no l'ha fet, i com que no l'ha fet, no ha catalogat res del que toca fer i del que implica fer un pla especial de protecció per a la Serra de Tramuntana. La llei no és de fa dos dies, la declaració no és de fa dos dies, prové ja de molt temps ençà. I, per tant, el que no es pot dir és que perquè el Govern incompleix la llei d'executar un pla especial, tots els incompliments es justifiquin per aquest incompliment primer del Govern, açò, senyors del Govern, és bastant ridícul, i evidentment no té cap tipus de justificació. S'han de catalogar, evidentment els elements o s'ha de donar resposta que els elements singulars siguin protegits, que es faci un pla de protecció que digui quina ha de ser la protecció, quins són els elements, no entrem tan sols a definir com ha de ser tot açò, és una feina que s'ha de fer. El que passa és que no es pot dir que açò no es pot fer ara, perquè en el seu moment el Govern es nega a complir la Llei de patrimoni.

Açò és el que tenim, com que no compleixen les lleis, ja no les poden acabar de complir en darrer terme. Deia que, per tant, crec que si volen fer una obra ben feta, una obra segura, que doni garanties, no només de seguretat sinó també a nivell de preservació del paisatge, fa molts pocs minuts el conseller d'Hisenda ens explicava que la preservació del paisatge és un element important en el Pla de la competitivitat, encara que parléssim de balances fiscals, però bé, ho ha fet venir bé, jo els he de demanar que donin suport a cadas-

cun dels punts que s'han exposat aquí. Són garanties que els acords es compleixen i són garanties que les lleis es compleixen. No demanam absolutament res més que informació pública dels acords als quals arriben les institucions, que es compleixen i que les lleis del patrimoni serveixen per a alguna cosa, serveixen no només per bravejar que som els millors, sinó que serveixen, evidentment, per complir-se.

Per tant, senyors del Govern, atesa la realitat que són avui les obres de la reforma de Deià-Sóller, creim que és urgent, imprescindible ja, que sigui de la manera que sigui, però que es tirin endavant les propostes que avui presentam. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Intervencions en contrarèplica? Té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Barceló, realmente hay que tener mucha paciencia con usted, sinceramente mucha, mucha paciencia. Vamos a ver, Sra. Barceló, el proyecto, primero usted me dice que no sale a información pública, ahora ya ha reconocido que ha salido, claro, yo le doy la fecha, ya se la di el año pasado, el veintitrés de octubre. Sale a información pública, ahora, de lo que usted se queja es de que, como resultado de la información pública, se recogen algunas alegaciones, entre ellas y fundamentalmente las de los ayuntamientos de Sóller y Deià, se modifica el proyecto, y ahora usted dice que lo tenemos que volver a sacar a información pública, bueno, podemos estar a caballo, así, hasta el infinito, porque si resulta que de la nueva información pública, hay nuevas alegaciones que obligan a modificar el proyecto, nuevamente hay que sacarlo a información pública, ¿cuándo acabaremos? Yo creo que eso va en clara contradicción con la primera propuesta que hacen ustedes que es que efectivamente es urgente la necesidad de la mejora de la comodidad y seguridad de Sóller-Deià.

Dice que no se deja conocer al público, por favor, Sra. Barceló, lo he dicho el 23 de octubre del año pasado y lo he vuelto a repetir aquí, está a disposición de todo el que quiera, cuantos ejemplares quieran, lo dije, si es al público en general, tienen que pagarlos, si se los quieren llevar a su casa, pero se los pueden llevar a su casa enteros, todo el proyecto aprobado está a disposición de todos los que lo quieran ver, y los que se quieran llevar una copia a su casa, para luego comprobar que se hace así y que es verdad que se está haciendo y que el proyecto está aprobado, se lo pueden llevar; y además, cobramos francamente poco, lo que cuesta, materialmente el costo, créame que se puede usted llevar uno para casa y a todo el que le diga a usted que desconoce el proyecto, dígame por favor que pase por el

Departamento de Carreteras y le facilitaremos, con rapidez, todas las copias que quiera.

No sabemos por qué los ayuntamientos decían primero que no y ahora dicen que sí, Sra. Barceló, porque de resultados de la información pública y de la información de los ayuntamientos, recogimos las alegaciones de los ayuntamientos, modificamos el proyecto y se han quedado contentos, y ahora están en la comisión de seguimiento para ver que no nos separemos de los criterios manifestados por esos ayuntamientos, ¿por qué otra razón va a ser?, no acabo de ver qué otra razón puede haber, yo creo que está perfectamente claro.

Y finalmente el último tema, el Gobierno no hizo el plan especial, es verdad, no lo hizo, no hizo el plan especial de la Serra de Tramuntana, está en elaboración un plan director territorial, y usted, usted, concretamente usted, aprobó el otro día, junto con los otros 58 diputados, aprobó una propuesta de texto alternativo de ley de patrimonio, como le dije antes, que propuso, por cierto, nuestro grupo, en la cual se conviene, en la disposición adicional primera, que el plan especial de la Serra de Tramuntana estudie, con la catalogación de los elementos singulares, etc., esto que usted pide, se conviene, convinimos todos los 59 diputados, que eso se hiciera en el plan director territorial de la Serra de Tramuntana. Entonces le estaba diciendo que eso es así, que nuestra voluntad de que se haga es evidente, puesto que presentamos esa propuesta, y que las cosas están así, que ahora no tiene sentido aceptar su propuesta, creo que no tiene sentido para ninguno de los que el otro día votaron esto, a menos que presenten una enmienda a esa disposición adicional, pero no tendría sentido que ahora votara nadie en esta cámara a favor de que se haga un plan especial de acuerdo con lo que dice una ley que prácticamente estamos en camino de derogar, vía la elaboración o la aprobación del texto que estamos estudiando y que se aprobó, insisto, por unanimidad la semana pasada. Yo es que no sé cómo se pueden explicar las cosas, en fin ...

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Gràcies, Sr. González i Ortea. Acabat el debat, passarem a la votació. Deman si hi ha petició de votació per separat o es pot fer conjuntament. Sí, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, el punt 3 per separat, per favor.

EL SR. PRESIDENTE:

Es votarà, idò, si no hi ha inconvenient, els punts 1 i 2 conjuntament, i el 3 separat de la resta. Passam, en primer lloc a la votació dels punts 1 i 2.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Queden aprovats, els punts 1 i 2 per unanimitat.

Passam a la votació del punt 3.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

24 vots a favor, 29 en contra, 5 abstencions. Queda rebutjat el punt 3.

III.2) Moció RGE núm. 3445/94, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a política hidràulica, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2729/94.

I passam a la segona moció que és la 3445, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a política hidràulica; aquesta moció ve derivada del debat de la Interpel·lació 2729, i té la paraula, en nom del grup representant, el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. S'ha de dur aigua de Tarragona, a 300 pessetes el metre cúbic, segons ha contestat avui la vice-presidenta del Govern, un cost de 300 pessetes el metre cúbic; segons la legislació aprovada se'n poden dur 10 hm³, serien 3.000 milions de pessetes de cost de compra d'aigua. Segons diu el Sr. Cadenas i el conseller també ho ha dit, volen dur 7 hm³ amb un cost de 2.100 milions de pessetes en compra d'aigua. Es vol construir una planta potabilitzadora d'aigües salobres, que evidentment té un cost més barat que si és d'aigua de la mar, perquè ha de salinitzar manco, i jo no sé encara quin cost té previst el conseller o l'ajuntament de Palma, però jo li vull donar un ordre de magnitud d'unes 150 pessetes per m³; aquests 11 hm³ a 150 pessetes el m³, són 2.650 milions de pessetes, si els sumam als 2.100, ens en queden 4.750 en cost de compra o fabricació d'aigua; quasi tant com el pressupost d'inversió nova en carreteres d'aquesta comunitat.

Evidentment, això passa perquè s'ha començat la casa per les teulades, vaig dir el dia de la interpel·lació que primer s'havien de prendre mesures d'estalvi, mesures de reutilització de les aigües, i mesures d'augment de l'aprofitament de l'aigua que plou, i després evidentment aturar el creixement d'aigua que també va amb l'estalvi, i, si no quedàs més remei, una vegada fet tot això, després s'havia d'entrar en producció d'aigua o en importació d'aigua, perquè hi ha un tema de diferència de cost importantíssim.

Avui duim aquí nou propostes de resolució en tema de política hidrològica. La primera és instar els governs

de l'Estat i de la Comunitat que el traspàs de les competències sigui efectuat abans del 31 de desembre del 1994, d'enguany, perquè l'any que ve ja tinguem les competències.

En segon lloc, demanam, UM demana, que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern a establir, abans de dos mesos, a través d'un decret, a través del que sigui, l'obligatorietat de les tarifes progressives de subministrament d'aigua; ja hi ha avui tarifes progressives vigents, per exemples les de Palma, les d'Emaya, que a un consum determinat s'arriba a pagar a 400 pessetes el m³, començant des de 40, pràcticament, els primers trams des de 40, i va augmentant fins arribar a 400 pessetes el m³, evidentment això és una mesura, les tarifes progressives constitueixen una mesura d'estalvi, perquè frenen els alts consums.

El punt 3 és una cosa que ja hem dit altres vegades aquí, que faci un pla de lluita contra les pèrdues de les xarxes d'aigua, bé, a Palma, en aquests moments es perden 10 hm³, aquests 10 hm³ si els avaluem, que seran equivalents als 10 que podem dur de Tarragona, què valen?, valen 2.000 o 2.500 milions de pessetes, val la pena, cada any, d'aigua. Per tant, s'ha de fer aquest pla de lluita contra les pèrdues, s'han d'estimar aquestes pèrdues, no només a Palma, sinó a totes les Illes Balears, a cadascun dels nuclis, s'han de veure les possibilitats tècniques que existeixen de disminució i el seu cost econòmic, i a la vista d'això, després s'han de fer les inversions més rendibles. Efectivament, dins aquest capítol hi ha el de substitució d'aigua potable per aigua depurada, per regar zones verdes o per a altres usos municipals, com per exemple la neteja de carrers amb aigua a pressió.

El punt 4 també fa referència a un altre capítol que és el de substitució de tècniques tradicionals de regadiu que hem de pensar que encara es consumeixen més de 150, quasi 200 hm³ a l'any, a les Illes Balears, i es fan amb tècniques antigues que necessiten molts d'aigua; per tant, ha de fer un pla la conselleria d'Agricultura per substituir aquestes tècniques tradicionals per altres tècniques que consumeixen bastant manco, com puguí ser el reg per goteig.

Després vénen dos punts, el 5 i el 6 que estan relacionats, i van cap a la reutilització de les aigües consumides per la població. El punt 5 fa referència a una experiència pilot que ha de consistir a posar a l'abast dels ramaders, a una zona determinada, aigua depurada que evidentment, a cost zero, per substituir l'aigua que han de treure del pou. Hem de tenir en compte que un dels costos més importants que tenen els ramaders en les explotacions són els costos precisament de treure l'aigua, Gesa no els regala res, evidentment, i aquest és un dels costos d'insularitat que tenim si tenim en compte que a la península tenen moltes aigües superficials i aquí no, i és una de les causes de la falta de competitivitat de l'agricultura a les Illes Balears. Idò, bé, aquesta experiència pilot va lligada al punt 6 que parla d'una planta pilot de depuració terciària d'aigües residuals de manera que l'efluent puguí arribar a ser capaç de ser reutilitzat per a proveïment a població. He de dir que el punt número 6 no acaba d'estar ben redactat, perquè la tècnica que es fa servir per

aconseguir això, que és la que fan servir a la conca del Rhin, per exemple, o als Països Baixos, a Holanda, consisteix a fer una depuració no secundària, com feim aquí, sinó terciària, i infiltrar aquesta aigua al terreny o regant, perquè en sobra molta de la que es rega i s'infiltra, i al cap de 90 dies aquesta aigua infiltrada és bona per a la població, perquè hi ha una depuració addicional molt important i a un cost pràcticament zero. Es recarreguen els aqüífers amb aquesta aigua i al cap de 90 dies es pot treure per al consum de població. I això al punt 6 no queda clar quant al sistema com s'ha de fer, evidentment no convé que es faci directament d'una depuració terciària entrar a una xarxa de proveïment, però sí a través d'aquesta infiltració amb una permanència mínima d'uns 90 dies, segons els tècnics. Aposto aquí, proposaré al president i als distints grups parlamentaris, a veure si es pot afegir, entre comes, al punt 6 "una vegada infiltrada al subalvi", és a dir "l'aigua depurada, una vegada infiltrada en el subalvi, que reuneixi les condicions químiques i bacteriològiques per ser mesclada amb l'aigua potable que s'empra per al proveïment de poblacions".

El punt 7 també és d'importància cabdal, pla d'embassaments de les Illes Balears. Si nosaltres agafem el pla hidrològic, veurem que hi ha uns recursos a l'illa de Mallorca, no això a Menorca, Eivissa i Formentera, però sí a Mallorca, de 120 hm³ d'aigües superficials, 120 hm³ és una vegada i mitja l'aigua que es consumeix a tot Mallorca, perquè se'n consumeixen 75, és a dir més d'un 50% més de la que es consumeix. Evidentment, d'aquests 120 si se'n pogués emmagatzemar la meitat, a més el cost seria petit, no el cost d'inversió, sinó el cost de manteniment i explotació seria petit, com ara explicaré, tendríem el problema resolt. En aquests moments, només s'aprofiten 10 hm³ d'aquests 120, que són els dos embassaments del Gorg Blau i de Cúber, en queden 110, què podem fer amb aquests 110 hm³ perquè no se'n vagin a la mar?, podem fer una xarxa d'embassaments. Existeixen tres classes d'embassaments, i una altra, que es diu depòsits de ribera, els embassaments poden ser de regulació o de capçalera, com són Cúber i el Gorg Blau, tal vegada n'hi cap algun altre a l'illa de Mallorca, no ho sabem; evidentment si es fa un embassament hi ha d'haver totes les garanties que no hi haurà problemes amb els aqüífers que vénen per davall, etc., etc., evidentment això es dóna per descomptat i ja no s'en parla; però, a més d'aquests tipus d'embassaments hi ha l'embassament d'infiltració, que són petites parets que es col·loquen de manera que obliguin l'aigua que no se'n vagi directament cap a la mar, sinó que quedi retenguda i després s'infiltri al terreny; i uns altres que són embassaments de derivació, derivació vol dir que van d'una conca hidrogràfica a una altra, van d'un torrent a un altre, i aquests embassaments poden servir per omplir depòsits de ribera, que aquests depòsits es col·loquen al costat dels rius, en aquest cas s'haurien de fer al costat dels torrents, i aquesta tècnica està molt utilitzada en el Rhin, a Alemanya i a Anglaterra, venc a dir que són

tècniques prou conegudes i prou interessants. Hem de pensar que aquesta aigua dels dipòsits de ribera, és una aigua que amb un cost de 10 a 15 pessetes el m³ està en condicions de proveir la població, de 10 a 15 pessetes el m³, perquè l'únic que necessita és una filtració i una desinfecció, no necessita absolutament res més, en casos extrems s'hauria de fer una petita decantació prèviament per mor del fang, però vaja, no necessita cap tecnologia sofisticada, sinó senzillament aquestes operacions que tenen un cost, segons m'hgan dit, entre 10 i 15 pessetes el m³, la qual cosa és un cost molt raonable. Fins i tot es poden fer aquests dipòsits coberts, ho dic per l'evaporació, etc. Per tant, nosaltres pensam que aquesta xarxa d'embassaments i de dipòsits és un dels pilars més importants del pla hidrològic de les Illes Balears, com també ho és l'experiència pilot que he dit, amb aquesta planta de depuració terciària perquè es pugui estendre i es puguin recarregar els aqüífers que acaben de depurar l'aigua, de manera que llavors torna a ser bona per a la població.

Finalment, hi ha dos punts més, a un dels quals es demana al Govern que dicti un decret per tal que als municipis deficitaris, com Palma, Calvià i algun altre, que necessiten importar aigua de fora, els plans parcials nous que s'aprovin tinguin la pròpia potabilitzadora; perquè és l'única manera de poder fer aquests plans parcials, si no hi ha aigua, teòricament no es poden fer aquests plans parcials. Per tant, que es paguin la seva aigua, si hi ha noves urbanitzacions.

I finalment instam el Govern de l'Estat i el de la Comunitat a la ràpida finalització del pla hidrològic.

Aquests són els nou punts que presentam i, Sr. President, demanaré que al punt 6, on diu "de manera que l'efluent de l'esmentada planta reuneixi les condicions químiques" s'afegeixi una frase que digui "de manera que l'efluent de l'esmentada planta, una vegada infiltrat en el subalvi, reuneixi les condicions químiques i bacteriològiques", etc., etc.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Pascual, li agrairia que ho fes arribar a aquesta presidència per escrit, i com que hi ha les esmenes 3523/94 i 3526/94, del Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Vull demanar excuses, encara que reglamentàriament és correcte, per utilitzar la moció del Grup Parlamentari Mixt per fer aquestes esmenes, era l'únic mecanisme parlamentari, l'únic mecanisme que el Reglament ens permetia per plantejar una qüestió de màxima actualitat, com és el transvasament d'aigua en vaixells des de Tarragona. Així mateix, aprofitaré molt breument per fixar posició respecte de la moció defensada pel Sr. Pascual i dir que votarem a favor de tots els punts, excepte el 8,

perquè no creim prudent que, ja siguin ajuntaments, ja siguin empreses privades, puguin promoure noves urbanitzacions, nous plans parcials, a canvi de fabricar l'aigua potable necessària per proveir la població. Això pot comportar un increment de consum d'energia que no es pot separar de la planificació general. Entenem que si a una zona no existeixen recursos hídrics suficients, simplement no s'han d'autoritzar noves urbanitzacions. Dit això, dic que votarem afirmativament els altres punts perquè són tan lògics que crec que mereixen, no només el nostre vot, sinó el de tots els diputats, però sobretot tots els punts que ha defensat el Sr. Pascual són més urgents i proposen solucions més definitives que el transvasament d'aigua des de l'Ebre.

Per aquest motiu proposam que el pressupost destinat al que s'ha conegut com "Operació Barco", el transvasament d'aigua des de Tarragona, es destini íntegrament a actuacions tan de sentit comú com les que ha plantejat el Sr. Pascual en aquesta moció. Al nostre entendre, a més a més, si ja abans qüestionàvem aquesta operació, en el nostre entendre, les darreres pluges, pluges torrencials a algun municipi de les nostres illes, han fet desaparèixer l'extrema urgència i necessitat que podien justificar el transvasament d'aigua de l'Ebre. A no ser que el Govern balear, quan va avaluar el dèficit d'aigua potable als municipis de Palma i de Calvià, ja hagués previst les pluges torrencials del mes d'octubre, per ventura quan varen avaluar el dèficit ja sabien que plouria tant. I en aquest sentit, d'obren uns interrogants que per ells mateixos qüestionen la necessitat del transvasament de Tarragona: primer, d'on surt la xifra de 7 hm³ anuals de dèficit d'aigua a Palma i a Calvià? Els 7 hm³ que s'han de dur anualment des de Tarragona. Aquesta xifra de 7 hm³ està calculada comptant amb les darreres pluges?, varen preveure que ja plouria les quantitats de litres per m² que han plogut aquests dies?, o no? Si és així, si el Govern ja havia previst que plouria tant, com s'ho va fer?, com va ser capaç de preveure que plouria, que faria aquestes torrentades?, mitjançant aplicacions telemàtiques, tècniques de cercadors d'aigua, de sauris, rogatives, saviesa mallorquina pagesa? Si després d'aquestes darreres pluges torrencials continuen faltant 7 hm³ anuals, quants ens en faltarien si no hagués plogut totes aquestes setmanes?, com estariem si no hagués plogut aquests dies, si continuàs la sequera? Al contrari, si el Govern no va preveure les passades pluges, quina quantitat d'aigua ens faltaria, passada aquesta llevatada que hem patit?, continuarien faltant els 7 hm³? 6?, 5?, 3?, 1? I ja que estam en aquest pla, podem demanar al Govern, plourà el mes que ve?, i l'any que ve?, i l'altre any?, i si aquests anys plou tant com enguany, quina quantitat faltará?

Feim aquestes preguntes, un poc frívolament perquè són la demostració de la improvisació que es du en tot el tema de l'aigua. En definitiva, quina pluviositat mitjana es calcula per afirmar que ens manquen 7 hm³ anuals d'aigua a Palma i a Calvià i que s'han d'importar de

Tarragona? I si plou per sobre d'aquestes previsions, ha de disminuir l'aigua que hem d'importar de Tarragona o és una quantitat fixa? És a dir, el contracte amb la naviliera adjudicatària del transport, obliga a transportar la quantitat fixa de 7 hm3 anuals, encara que aquests tres anys, els nostres camps continuïn negats d'aigua, com aquests dies?

Sres. i Srs. Diputats, quan la terra, quan el camp de Mallorca encara no s'ha pogut beure l'aiguada de les darreres setmanes, quan els albellons ragen com fa anys que els vells no recordaven que els albellons rajaven, quan les sèquies brollen, quan els torrents corren i desborden per mig de camins i carreteres, és d'extrema urgència i necessitat transportar aigua des de Tarragona cap a Mallorca? És d'extrema urgència i necessitat gastar-nos 7.500 milions de pessetes en tres anys en aquest transvasament d'aigua, centenars dels quals són en obres d'infraestructura, a Tarragona i al port de Palma, que després no servirán per a res? És necessari comprar aquesta aigua a 300 pessetes el m3, a 300 pessetes la tona, com hem sabut avui, o al contrari no creuen que el cel ens ha donat una pròrroga per poder gastar els doblers amb menys seny i sentit comú en obres que es podien i s'haurien d'haver iniciat fa molts d'anys i que suposin solucions definitives, per a sempre, en lloc de continuar posant pedaçs foradats, de tudar els doblers de tots ciutadans en solucions desbaratades que només servirán per pujar el preu de l'aigua, per pagar, en aquest cas, una naviliera que serà l'única que farà el negoci?

Senyores i senyors del Govern, és clar que els centenars de litres per m2 que han plogut aquests dies no resolen la manca d'aigua, però ens donen uns mesos per començar a treballar en solucions per a sempre, definitives, aprovin aquesta moció i tots els punts de la moció del Sr. Pascual, suspenguin l'"Operació Barco" i comencin a invertir en mesures d'estalvi d'aigua, comptadors individuals, aplicació de tarifes progressives, campanyes conscienciadors, reducció del creixement urbanístic, comencin a reinvertir en reutilització de l'aigua, depuració terciària, infiltració en aquífers, substitució de regadius; estudiïn noves formes de captar l'aigua que corre i es perd cap a la mar, promoguïn la recollida de les aigües pluvials, distribueixin de forma racional l'exploració dels aquífers, si és imprescindible, construeixin dessaladores i potabilitzadores, facin qualque cosa manco tirar els doblers a la mar, perquè l'"Operació Barco" és tirar els doblers a la mar.

I mentrestant, i aquesta és la segona esmena que presentem, escoltem els tècnics, cridem a una comissió d'enginyers, geògrafs, geòlegs, biòlegs, i que planifiquin, que ens diguin com ho hem de fer, planifiquem d'una vegada i per totes les actuacions que hem de fer en el futur en matèria d'aigües, tal vegada sigui hora d'escoltar més els biòlegs que no els enginyers, tal vegada sigui el moment de no fer tants de pous i de reutilitzar l'aigua que consumim i que serveis, una vegada tractada així com ens diguin els biòlegs.

Senyores i senyors del Govern, Sr. President que en moltes ocasions ens ha dit aquí que sap escoltar el poble i que

es comunica amb el poble, amb la gent del carrer, amb la qüestió del vaixell surtin del seu despatx, escoltin el que opina la gent del transport d'aigua en vaixells cap a Mallorca des de Tarragona, escoltin pels mercats, pels cafès, per les botigues, pels carrers el que pensa la gent de l'"Operació Barco", tal vegada, si escolten, és possible que no recobrin el sentit comú, però la por a perdre vots els farà actuar amb molt més coneixement. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Socialista té la paraula el Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. De les propostes que presenta el Grup Mixt en aquesta moció, avui, aquí, algunes ja és la tercera vegada que les discutim en poc temps, concretament les tarifes progressives i les pèrdues a les xarxes. L'any passat, el març d'enguany, i avui, per tercera vegada; per tant, la crida del conseller, l'altre dia, en el moment de debatre la interpellació, demanam una proposta valenta en relació que des de l'oposició es presentàs una proposta en relació a les pèrdues de la xarxa, un pla per a les pèrdues de la xarxa, de qualque manera ja arribava tard. Si les altres vegades en què s'han presentat aquestes iniciatives parlamentàries, ja s'haguessin aprovat, avui per ventura podríem estar discutint un pla d'actuacions concret quant a pèrdues de xarxes.

Per tant, nosaltres donarem suport, com ja ho férem en el seu moment, en el tema de les tarifes progressives, penalitzen els consums abusius, afavoreixen, per tant, l'estalvi d'aigua. Quant a les pèrdues de les xarxes també hi donarem suport en aquell moment, els tornarem a donar suport, perquè és clar que no podem tudar aigua bona a unes illes on en fa falta tanta. Aigua que, a més, és una aigua amb uns costos afegits, perquè és una aigua que està tractada i té un cost afegit ja d'electricitat, de treure-les dels pous. Nosaltres creim que en aquest pla de xarxes, a més d'estudiar tota una sèrie de finançaments, de plans de subvencions, també s'hauria de fer feina per tal de conscienciar alguns ajuntaments perquè les tarifes incloguessin indicadors realistes sobre amortitzacions, manteniment i conservació. Amb segons quins preus, és impossible que els mateixos ajuntaments puguin mantenir, conservar, renovar les xarxes així com toca.

Estarem d'acord també amb la substitució d'aigua potable per aigua depurada per a reg de zones verdes, sempre que aquesta tenguí les condicions necessàries per a aquests usos. Nosaltres no fa molt de temps ho plantejàvem, plantejàvem un sistema paregut per al tema del camp de golf.

En relació a les propostes 1 i 9, transferència ràpida de competències en matèria d'aigua i redacció del pla hidrològic de les Illes Balears, tampoc no es tracta d'una discussió nova, les dues qüestions es plantejaven, crec que era pel Sr. Sampol, dia 2 de març d'enguany en aquesta cambra, i és clar que el problema de l'aigua no s'arregla per accions puntuals, és necessari, com més aviat millor una planificació integral per preveure infraestructures necessàries, analitzar aigua i creixements urbanístics, aigua i agricultura, demandes d'aigua, recàrrega i protecció d'aqüífers, usos preferents i tots aquells temes que, tenint relació amb la millora d'un recurs escàs i indispensable, faran possible que aquest tema pugui millorar i es pugui estudiar en el seu conjunt.

Quant a la proposta 4, pla de substitució de tècniques tradicionals de reguiu, sense cap dubte, infraestructures inadequades o mal conservades, sistemes de gestió i explotació clarament millorables, procediments i hàbits de reg incorrec-tes, falta de control als cabdals utilitzats, poden ser causes directes de consums excessius. I, per tant, és important en aquest tema donar directrius al respecte i reforçar-les amb ajudes que permetin als usuaris fer l'esforç per millorar els seus sistemes de regiu. Quant a aquest tema, i atesa la importància de l'aigua disponible que es destina a l'agricultura, serà necessari al seu moment analitzar quina agricultura volem, quins terrenys volem destinar a l'agricultura, on la volem, temes de reutilització d'aigua, perquè sense cap dubte és imprescindible posar en marxa tota una sèrie d'actuacions globals que vegin aquest tema, no només des del punt de vista puntual, sinó des del punt de vista global, i això es farà, com se suposa, a través del pla hidrològic. De totes maneres, nosaltres no ens oposarem en cap moment que es comenci a fer feina en aquesta tasca, que es comencin a agafar mesures puntuals importants.

Quant al punt 5, experiència pilot per posar a l'abast dels pagesos aigua depurada en superfície, creim que és positiu tot allò que vagi encaminat a optimitzar la utilització de l'aigua existent, sobretot a unes illes que són pobres en aquest recurs. Sense cap dubte, la política tendent a la reutilització d'aigua depurada en condicions, serà un eix principal que ha de permetre alliberar recursos d'alta qualitat, per poder-los destinar a altres usos preferents com el proveïment de poblacions. De totes formes, el conseller l'altre dia, a la interpel·lació, deia que tenia un pla, fins i tot va parlar de quantitat, 14.000 milions de pessetes, per tant per ventura convendria, més que fer actuacions experimentals, començar a estudiar com podem aplicar, si se'ns mostra aquest pla, si se'ns du aquí, com podem aplicar aquest pla a les zones prioritàries, tant des del punt de vista agrícola com des del punt de vista de la qualitat del recurs que es pot alliberar.

El punt 5 parla d'una planta pilot de depuració terciària, com a idea creim que està bé, però pensam que tenim prou feina marcada, tenim feina marcada a bastament per alliberar recursos de qualitat destinant aigua depurada a l'agricultura, al camps de golf, jardins, etc., abans de fer proves amb el proveïment humà. Hem de pensar que aquí hi entren a jugar temes de salut i, per tant, un error de funcionament

podria ser perillós; de totes formes no podem estar en contra de cap nova tècnica per a l'aprofitament d'un bé tan escàs com l'aigua.

En relació al pla d'embassaments, punt 7, hem de dir que aquest és un tema clarament de pla hidrològic, sense cap dubte, haurà de preveure les infraestructures bàsiques per dur-lo a terme, no ens oposarem que es facin plans i estudis per millorar les infraestructures d'aprofitament d'aigua, però sí creim que, llevat d'actuacions importants, és evident que aquests plans han de formar part de l'estudi global, integral que significa dotar un territori d'una vertadera planificació en matèria d'aigua. Han de formar part important del pla hidrològic, per tant, aquest pla hidrològic ha de preveure clarament quines han de ser les infraestructures necessàries per executar-lo.

Quant al punt 8, nosaltres creim que s'han d'aplicar les lleis, les lleis en aquest tema són ben clares, cada nou creixement ha de tenir garantides les seves disponibilitats d'aigua, i és ben ver que atesa la situació a les Illes en matèria d'aigua, les prescripcions legals s'haurien d'aplicar de forma molt estricta. De totes formes i, per tant, pel que he dit, no donarem suport a aquest punt 8.

Quant a les esmenes presentades pel PSM, dir que donarem suport a la comissió d'estudi, simplement perquè qualsevol mitjà que permeti avançar en un tema tan important, tindrà el nostre suport. Quant a aturar el transport per vaixells, no li donarem suport, perquè sembla que és una mesura necessària, no només per la quantitat sinó sobretot també, per la qualitat; es tracta d'una mesura transitòria i excepcional, una altra cosa molt diferent és que estiguem d'acord amb les causes que han fet que arribàssim a aquesta situació.

Per tant, donarem suport a tots els punts, manco al 8, on ens abstenem, i quant a les esmenes, votarem a favor la que crea la comissió d'estudi i al transport per vaixells, votarem en contra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Antich. Pel Grup Parlamentari PP-Um, té la paraula el Sr. Cristòfol Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Hem de reconèixer que les idees, el contingut de fons que hi ha a les propostes de la moció, són, la majoria, si no totes, molt positives i interessants, ara bé, també importen les qüestions de forma, i així com s'ha començat argumentant pel Sr. Pascual que eren qüestions econòmiques el que importava, crec que ha parlat dels costos d'importació i els costos de desalinització, i ha invocat la necessitat prioritària per a ell d'estalvi, de reutilització i d'aprofitament. Nosaltres pensam que per davant d'aques-

tes, i aquestes també són importants i els donam suport, un govern, quan no ho poden fer els ajuntaments que són els responsables i els competents legalment, el que ha d'intentar és assegurar la quantitat i la qualitat de l'aigua per la demanda que hi ha; i, en segon lloc, ha d'intentar també evitar que la manca de disponibilitat d'aigua pugui ser un estrangulament. A partir d'aquestes primeres concepcions, ha de reconèixer que totes aquelles mesures que pugui dur endavant un govern i, en aquest cas, les du d'una manera coordinada el Govern de la Comunitat Autònoma amb el Govern de l'Estat, que té encara les competències en la matèria, són necessàries pels fets que demostren les mancances que han patit sobretot les illes de Mallorca i d'Eivissa i de Formentera, en aquesta comunitat.

A partir d'aquest posicionament general i entrant en cadascun dels punts de la seva proposta o moció, li hem de dir que no han d'entrar a prejudicar les transferències, les transferències, mentre hi hagi aquest bon enteniment entre el Govern d'aquesta comunitat i el de Madrid i les disponibilitats econòmiques per dur endavant les accions polítiques en benefici d'aquests objectius, són importants per a la defensa de l'autonomia, però no són transcendents, per tant posar un límit, una data a negociacions, no ens sembla el moment precisament més oportú.

Les tarifes progressives, hi veig dos problemes, Sr. Pascual, en primer lloc, amb què es fonamenta la capacitat o la competència del Govern per imposar tarifes progressives?, vostè sap que de preus controlats, ja n'hi queden molt pocs, crec recordar que el de ferrocarrils, el de l'aigua i qualcun altre, em sembla que tres, però és un control d'autorització, d'aquella legislació estatal que hi queda que permet autoritzar o no autoritzar, però no establir, no imposar, qui fa les tarifes és l'ajuntament. I miri, li diré una altra raó, l'ajuntament quan fa les tarifes, quan les proposa, no ha de contemplar només aquestes dues actuacions que vostè diu de primar estalvi i castigar l'abús de consum, ha de defensar l'ús racional i sobretot dues coses més, formació del capital necessari per tornar a gastar en inversions i, en darrer lloc, ha de garantir la independència econòmica de l'òrgan de gestió. Per tant, tarifes progressives sí, hi estam d'acord en el fons, però no només amb l'objectiu que vostè diu, i aprovant la progressivitat no es resol el problema, es miri el pla hidràulic o les propostes de directrius i veurà que el ventall que ha d'emparar la proposta de tarifes i l'aprovació d'unes tarifes, és molt més ampli que el que vostè defensa en aquesta progressivitat.

Lluita contra les pèrdues de xarxes d'aigua, miri, hi ha un posicionament molt clar del nostre grup, i crec que ho ha dit qualque altre grup, també, les xarxes que s'espanyen les han de reparar els ajuntaments amb càrrec a les tarifes, s'han de fer inversions, s'ha de fer proveïment, hi ha d'haver plans perquè tothom tenguí aigua en quantitat i qualitat suficient, però la conservació, la reparació, açò és municipal, com tota la resta de xarxes, de substituir ... hi estam d'acord, però no que sigui el Govern, estam d'acord que siguin els ajuntaments, amb càrrec a les tarifes, ho dic ben clar.

El punt 4, "el Parlament insta el Govern a l'elaboració en el termini de sis mesos d'un pla de substitució de tècniques tradicionals de reguiu per altres de menor consum d'aigua, com per exemple, el reg per goteig". Si el que hagués de fer el Govern fos incentivar aquestes substitucions, més que elaborar un pla, li votariem que sí, però no ens sembla que sigui competència on hi ha d'entrar, sobretot, la finançació privada d'un pla.

El punt 5, que diu que "en el termini de tres mesos com a màxim, posi en marxa experiències pilots consistents a posar a l'abast de pagesos aigua depurada ...", a mi em sembla que vostè deu conèixer fins i tot molt millor que no jo el pla de Sant Jordi, crec que és un exemple d'aquest projecte pilot, hi ha Agricultura, Emaia, Junta d'Aigües, Comunitat de Regants, i les notícies que tenc del seguiment, que hi ha una comissió de seguiment de cadascuna de les parts, és que efectivament en plena sequera i abans de l'estiu, la posada en marxa d'aquest sistema va permetre notar una recuperació a l'aquífer, crec que existeix el pla pilot que vostè demana aquí. Naturalment li podria afegir que la comissió de seguiment per a reutilització d'aigües depurades, entre el mes d'abril i octubre ha fet més de dotze reunions, ha estudiat la reutilització en els municipis de Calvià, Palma, Inca, Pollença, Sa Pobla, Alcúdia i Muro a Mallorca, de Ciutadella i d'Alaior a Menorca i de la platja d'En Bossa, Sant Antoni, Eivissa ciutat i Formentera; i hi ha plans i estudis per a aquesta, no actuació pilot, sinó pla d'actuació en marxa.

Al punt 6 ha fet molt bé assenyalant aquesta incorrecció, no es pot mesclar aigua depurada, per ben depurada i per bones que siguin les condicions químiques i bacteriològiques, directament amb aigua potable. Jo entenc que és una experiència que en principi és costosa, vostè ho sap, i que, per tant, estarà bé dins el pla hidrològic, fer un projecte pilot quan basta, com vostè ha assenyalat, anar a Alemanya i veure-ho, quina intenció té?

Punt 7, "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a iniciar en tres mesos els treballs d'un pla d'embassament de les Illes, que inclourà ...", és molt important i, efectivament, està recollit a les directrius del pla hidrològic, el que passa és que hem de veure si tenim doblers per fer-ho, es fa qualque cosa, crec que és a Pollença que ja s'ha inaugurat, no fa massa dies o setmanes; es fa.

Punt 8, "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma que en el termini de tres mesos promulgui un decret que determini la necessitat de producció pròpia d'aigua...", amb açò hi estam totalment en desacord; estam d'acord que ja està regulat suficientment, els plans parcials s'aproven si tenen disponibilitat econòmica, i si no en tenen, no. I, vaja, agafar i planificar i deixar en mans dels promotors, no ho sé, tal vegada li diria què ha passat amb les depurado-

res?, pot pensar que podria succeir amb desalinitzadores o aigües de la mar.

No tenim cap inconvenient, sinó al contrari, a votar amb vostès el punt 9, que es faci el més ràpidament possible la finalització, i açò instar-ho tant al Govern de l'Estat com al de la Comunitat Autònoma.

I, per acabar, i respecte de les esmenes d'addició, bé, una comissió d'estudi, amb la correcció que han fet, em deia un company, quan llegíem el tema de la comissió d'estudi, no sé si és molt graciós, però em deia que es van reunir a un parlament una vegada, supòs que deu ser fictici, inventat, un grup de diputats per estudiar un cavall i van arribar a la conclusió que era un camell. Creim que és el Govern, és a dir, som al legislatiu, i creim que aquest govern té els tècnics, totes aquestes persones qualificades, especialistes que vostè ha esmentat, fan feina, existeixen i fan feina, no hem de fer veure que el Parlament és capaç de fer-los prendre decisions o actuacions i que el Govern no. Em sembla francament que no té cap sentit que el Parlament entri a assenyalar que perquè el pla hidrològic i els objectius que es persegueixen s'aconsegueixin, s'ha de fer a través de comissions del Parlament.

He dit quan he començat que la primera de les obligacions o dels objectius d'un govern, segurament per subsidiarietat amb les administracions locals, amb els ajuntaments, és la de garantir el subministrament, que hi hagi suficient disponibilitat de recursos, assegurar la quantitat i la qualitat d'aigua. Per al nostre grup, el Govern d'aquesta comunitat autònoma l'únic que fa és prendre les decisions, econòmicament importants, és ben cert, per a aquesta garantia. S'ha frivoltat una mica respecte de la pluja, però la pluja és una condició de la naturalesa, si hi hagués cap tècnic, cap especialista amb suficient capacitat per dir que plourà el necessari perquè l'equilibri entre l'oferta i la demanda del recurs hi sigui, no fa falta fer res més. L'important d'un governant, que no sap quan plourà i què plourà, és que prengui les decisions necessàries perquè hi hagi la quantitat d'aigua amb qualitat suficient o pugui tenir-la disponible, en primer lloc; i en segon lloc, garantir que mai la manca d'aigua pugui ser un estrangulament per al desenvolupament de la Comunitat. Estic segur, perquè ho he vist, som companys de feina, que treballa molt bé l'equip dels departaments hidràulics d'aquesta comunitat autònoma, per saber quan és el moment, per exemple ara, de l'aquífer de Llubí, ha sortit crec que aquests dies a la premsa, per treure les explotacions necessàries perquè no se'n vagin a la mar -i acab, Sr. President-, perquè del que són els recursos de la font de la vila, que és un recurs que cau directament, se'n pugui aprofitar el màxim; és a dir que allò que s'ha de perdre, en aquests moments s'empri, i tenir les reserves d'actuació necessària perquè quan hi hagi sequera, amb el temps que duri la sequera les comunitats tinguin a l'abast poder cobrir la demanda d'aigua que tenim.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per acceptar o rebutjar l'esmena i fixar la seva posició, té la paraula en nom del Grup Mixt, el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo continuaré l'ordre de les propostes i deixaré pel final les dues esmenes d'addició del Grup Parlamentari PSM i EEM. Bé, he d'agrair, en primer lloc, el suport quasi en la pràctica totalitat dels punts, tots manco el 8, per distintes raons, però el suport a tots els altres dels grups parlamentaris Socialista i PSM i EEM. Respecte del PP, que no li vull deixar d'agrair el suport al punt 9, que és que es faci aviat el pla hidrològic, la impressió que he tingut de la intervenció del Sr. Huguet, una pesada intervenció, perquè no sé si actuem amb poca convicció, però la conclusió que he tret és que o hem de dur aigua en vaixells o hem de potabilitzar o hem de continuar amb el que feim, i això és pla hidrològic. I ja ho veurem quan es farà el pla hidrològic, si arribam a l'any 2000 sense pla hidrològic, durem aigua en vaixells i potabilitzarem, això exagerant una mica la nota és el que he deduït de la intervenció del Sr. Huguet.

El problema és que no podem esperar el pla hidrològic, com es pot esperar el pla hidrològic si l'any que ve s'ha de comprar aigua o fabricar aigua a raó de quasi 5.000 milions de pessetes. Si en lloc de gastar cada any 5.000 milions de pessetes per comprar aigua o per fabricar aigua, per què no feim embassaments?, o per què no feim experiències pilot d'aquestes que jo dic i que explicaré perquè és que no ho ha entès o no sé què, però que diu que no s'han de fer?, per què? Són molts de doblers 5.000 milions de pessetes cada any, eh?, és l'endeutament dels darrers anys del pressupost de la Comunitat Autònoma, o és quasi quasi el pressupost de carreteres, eh?

Repassem els punts. En primer lloc, no podem posar dates a la negociació, el Parlament no pot dir res, hem d'esperar que això vagi, bé, que això vagi a poc a poc, ens ho hem de pensar bé i ja veurem. Bé, fora competències en matèria d'aigües. Punt 1, fora.

Punt 2, obligatorietat de tarifes progressives, és qüestió de fer un decret, i tenim competència per fer el decret, nosaltres tenim la competència exclusiva en el tema d'ordenació de l'aprofitaments dels recursos hidràulics, i jo crec que això ens dona peu que el Govern faci un decret o sí no, una llei, però crec que no importa una llei. Que es faci i, a més, li diré que Emaya ha reduït el consum els darrers anys, la pregunta és, hi tenen res a veure les tarifes progressives que ha posat? No, aquí es tracta de no, no hi ha d'haver tarifes progressives, i per comprar aigua, que no és el Govern qui s'hi gasta 230 milions de pessetes. O sigui, que les tarifes

progressives les facin els ajuntaments i per comprar aigua, el Govern hi posa doblers. Quina és la prioritat? Comprar aigua, no fer tarifes progressives, aquesta és la prioritat del Govern del Partit Popular.

El mateix podem dir de les pèrdues. Competència municipal, ja ho sabem, que és competència municipal, i dur-hi aigua en vaixells també és competència municipal. Escolti, 300 pessetes per metre cúbic val dur aigua de Tarragona, però d'aquesta aigua, a Palma, se'n perdrà el 25%, si el divideix per 0'75, dona 400 pessetes per metre cúbic, 400 pessetes el metre cúbic consumit, m'ha sentit bé, Sr. Hugué? 400 pessetes, i el Govern hi posarà 230 milions. Les pèrdues, els ajuntaments, que ho facin ells, que facin no sé què; el Govern, fora. Només comprar aigua o potabilitzadores.

Allò de les tècniques tradicionals de reguiu. Quan a les Illes Balears es consumeixen prop de 200 hectòmetres cúbics en reguiu, més de 150 a Mallorca i la resta a les illes de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, aquí hi ha una font per tenir aigua barata, no, no, amb això no hem de fer res.

Cregui'm, Sr. Hugué, que ha tengut una intervenció pesada, malenconiosa, pròpia d'aquest temps de la tardor, jo crec que és la tardor del pensament del Govern o del grup que hi dona suport.

Experiència pilot. Jo vull suposar que no ho han entès. Em parla del tema de Sant Jordi i jo li parl d'una cosa radicalment distinta del tema de Sant Jordi. En el tema de Sant Jordi (...) l'aigua que hi ha a baix és salada, no és apta per al consum humà, i he parlat i he lligat una experiència pilot amb una planta pilot, per què? Perquè es tracta de fer una depuració no secundària, com es fa ara, sinó terciària, que aquesta aigua s'hi pugui infiltrar i es mescli amb aigua bona davall, que és el que fan als països baixos, que és el que fan a la conca del Rin, i després, al cap de 90 dies, aquesta aigua és bona per al consum humà, que se la faci servir, que això és més barat que dur-hi aigua en vaixell, Sr. Hugué. Per tant, que a una planta de les existents es posi una depuració terciària i es duguí l'aigua a un lloc on es pugui infiltrar i traure-la llavors per a població, que es faci això, que és bo, no és un invent meu, cregui'm que no és un invent meu, li he dit on es fa servir i si ha vingut aquí és perquè algú m'ha dit que és bo això, algú que en sap.

Punt número set, allò dels embassaments. Bé, també error lògic, l'any 2000, a la millor; embassaments, l'any 2000. Li he dit abans que hi ha distints tipus d'embassaments, però, per exemple el dipòsit de ribera, aprofitar l'aigua dels torrents, d'aquests 110 hectòmetres cúbics que se'n van a la mar, en necessiten 20 o 30 per no dur-hi vaixells, no en necessitem més. Amb un cost de 10 a 15 pessetes consistent en una filtració i una desinfecció, una vegada l'aigua dins el dipòsit, i tal volta una decantació, possiblement no, amb 10 o 15 pessetes vostè té aigua bona. Això és molt més barat que dur aigua en vaixell, és molt més barat, no importa esperar el Pla hidrològic, en podem fer un parell, d'aquets.

Algú ha dit que amb les torrentades de Manacor s'ha de fer un embassament i que l'aigua s'ha d'aturar abans que arribi a Manacor perquè no hi hagi inundacions, algú ho ha dit. I aquesta idea que li pot fer riure en aquests moments, ben pensada tal vegada és una solució. No dic que ho sigui perquè no conec el tema en profunditat, el de Manacor, però hi ha molts de torrents als qual es podria fer un dipòsit al costat i fer-los servir, però ja, no esperar el Pla hidrològic. El que no hem de fer és dur aigua en vaixells.

Bé, respecte del punt número 8 serà l'únic que nosaltres votarem a favor; uns votaran en contra perquè volen que hi hagi noves urbanitzacions, a Palma, a Calvià a d'altres llocs, tal vegada a Ses Salines, Campos, volen noves urbanitzacions, i aquestes noves urbanitzacions han de xuclar de l'aigua no existent, o sigui, de l'aigua que han de dur que hem de pagar entre tots. Això crec que no és just, i el PSM no votarà que si tampoc, però en sentit contrari, perquè troba que aquestes urbanitzacions ja no s'han de fer, i jo crec que és possible, que seria el correcte tal vegada que no es fessin noves urbanitzacions, el que passa és que hi ha uns plans generals que tenen uns sòls urbanitzables i el mal menor és que aquests sòls urbanitzables, per exemple, a Calvià o a Palma, el cas del Pla General nou posa envers no sé quants sòls urbanitzables no programats nous, bé, idè aquests nous, sobretot si són de luxe, residencials, doncs que posin la pròpia potabilitzadora.

I després les dues esmenes d'addició. Miri, he estat pensant durant bastant de temps a veure què havíem de fer amb el tema dels vaixells a Tarragona, no ho havia posat aquí perquè no ho tenia clar, i li diré que sí, per un any. Jo demanaré als grups a veure si accepten que s'afegeixi "suspènre per un any" i després ja en parlarem, l'any que ve ja en parlarem. I la raó està escrita en aquest document que ens han lliurat del Pla hidrològic, diu: -em permet un segon, Sr. President-, "volum explotable, any sec, Font de la Vila, 1'5 hectòmetres: Almadrava 4; Ufanes 3; s'Estremera 6; Font de Sòller 3; Gorg Blau i Cúber 4; total, 21'5; 21 hectòmetres cúbics i mig. Això és el que es disposa en aquests moments o que s'ha disposat aquests anys passats, 21 hectòmetres cúbics, en necessitem 40, ens en falten 20, això són els números dels anys passats. Ara anem a un any mig de pluges: Font de la Vila 4; Almadrava 14; Ufanes 15, que aquests no es poden aprofitar, de moment; Estremera 16, Fonts de Sòller 9; Gorg Blau i Cúber 10; 64. De 21 passam a 64, les restarem les Ufanes 15 i Fonts de Sòller 9, que són 24, en queden 40, passam de 21 a 40. Aquests 20 hectòmetres cúbics de diferència, d'un any sec a un any mig, és el que tendrem l'any que ve teòricament, si això no diu mentides, i, per tant, l'any que ve no està justificat dur aigua en vaixells de Tarragona.

Aposta acceptarem la seva moció, el que passa és que demanarem que sigui suspènre per un any, perquè enguany ha estat un any que ha plogut, ara ha plogut,

les condicions no són les mateixes i, per tant, per a l'any que ve pareix que hi ha aigua suficient.

I respecte de la segona, que sabem que no prosperà, igual que la primera tampoc, però sí, nosaltres admetem una comissió d'estudi, no una comissió d'investigació, perquè aquí no es tracta d'investigar si s'ha fet res mal fet o no, es tracta d'estudiar les possibilitats. I el Sr. Huguet diu que no, que no importa, que en això el Parlament no importa s'hi fiqui. Bé, vull recordar els precedents d'aquestes comissions, per exemple l'oferta turística no legalitzada es va fer una comissió, amb unes actuacions i amb unes conclusions positives, per unanimitat, perquè és una qüestió d'Estat. Més recentment, amb el tema de la llet i amb el tema de la carn, dues més, etc. Crec que el tema de l'aigua, per llevar discussió política, entre cometes, en el sentit d'enfrontaments, i per anar a cercar solucions entre tots i que es facin entre tots, crec que seria bo una comissió d'estudi, no d'investigació, no d'investigació, una comissió d'estudi; ara bé, si no la volen, doncs paciència i, per tant, proposaria aquests dos petits canvis al 10 i a l'11: suspendre per un any i que la comissió sigui d'estudi, en lloc d'investigació, que és el que vostès han dit. I donaré al President per si vol demanar als distints a veure si es pot votar d'aquesta manera.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. diputats. Sr. Pascual, li acceptam aquesta transacció, que en lloc de suspendre definitivament el transport d'aigua des de Tarragona, es faci per un any, perquè, entre d'altres coses, confiam que d'aquí a un any hi haurà un govern amb molt més coneixement i sentit comú que el Govern actual. Per tant, un any de moratòria pot ser suficient per canviar radicalment la política d'aigües.

Propostes com les d'avui, Sr. Pascual, duim més de tres anys i mig de diputats, a cada període de sessions el nostre grup parlamentari n'ha presentades, he cercat en els arxius del nostre grup parlamentari i duim més de vuit anys fent propostes similars i en tots aquests anys no se n'ha acceptada ni una. No només no s'accepten, sinó que pugem aquí, o mentre qualque portaveu fa la intervenció encara hi ha rialletes del banc del Partit Popular; i qui se'n riu? Una gent rigorosa, que amb el tema de l'aigua ha posat els colzes damunt la taula i que ha fet propostes definitives? No, se'n riuen uns que han hagut d'arribar a l'absurditat de dur aigua en vaixells de l'Ebre, des de Tarragona cap a Mallorca, no s'havia mai això en aquesta terra. Això fa riure avui al poble quan en parla, però riuen per a no plorar.

I sempre se'ns remet quan es du una proposta aquí tan lògica, com reutilització d'aigües, com utilitzar l'aigua de pluja, que es tornin a posar canals i es facin aljubs, se'ns remet al Pla hidrològic, com si el Pla hidrològic fos el Messies, que el dia que s'aprovarà el Pla hidrològic, que el dia que entrarà en vigor tots els problemes d'aigua solucionats. Llavors ens hi haurem de posar a fer feina. I moltes de petites actuacions ja podrien estar en funcionament, però aquestes petites actuacions no són negoci, no són negoci, i amb el problema de l'aigua, que és un bé d'interès públic des de l'1 de gener del 1986, que l'aigua és un bé comú, a Mallorca hi ha molt de negoci. Aquest és el tema de fons, per això no s'accepta cap solució que vagi a resoldre el problema definitivament, perquè, com explicaran a la gent que es promouen més urbanitzacions, que es promouen camps de golf i s'ha de comprar aigua a Tarragona? Quina explicació té això, si no és perquè hi ha negoci darrera això. Com es pot explicar que es bonifiquin les tarifes als grans consumidors no obligant a l'aplicació de tarifes progressives, que es bonifiquin els grans consumidors mitjançant els comptadors col·lectius, els petits consumidors financien els grans consumidors, els qui tuden l'aigua, i s'ha de dur aigua en vaixell perquè els grans consumidors, de vegades justificadament, però moltes vegades injustificadament, la tudin. Com es pot explicar que es perdi el 30% d'aigua per les conduccions de les xarxes de distribució, 30% d'aigua dels vaixells que es perdrà per aquestes xarxes de distribució? Com s'explica això si no és que hi ha un negoci amb l'aigua?

I els vaixells d'aigua de Tarragona pot ser que siguin com l'*Armada Invencible*, la qual el Rei Felip II no l'havia enviada a lluitar contra els elements i, tal vegada, els elements meteorològics, en forma de pluges persistents han fet fracassar, davant l'opinió pública, l'operació vaixell.

Vostès passaran factura als ciutadans per l'operació vaixell, per dur l'aigua de Tarragona, però hem d'esperar que els ciutadans els passin factura a vostè, en forma de pèrdua de vots, a les properes eleccions autonòmiques i municipals.

Moltes de gràcies i que així sia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. El Sr. Antich té la paraula.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, gràcies. Sres. i Srs. diputats. Miri, Sr. Pascual, quan jo parlava del punt número 8 en cap moment he dit que estàs d'acord amb noves urbanitzacions, sinó, purament i simplement, que s'apliqui la llei. La llei preveu clarament, i ho preveu la Llei del Sòl i ho preveuen altres tipus de lleis aplicables a la matèria, que per als nous creixements s'ha de comptar amb la disponibilitat

tat d'aigua i, per tant, si no es compta amb aquesta disponibilitat d'aigua el que no pot ser és que s'aprovi.

De totes maneres, també li voldria dir que de nou creixement n'hi pot haver de molts de tipus, hi pot haver nous creixements residencials d'habitatges de luxe i també hi pot haver nous creixements residencials d'habitatges de protecció oficial; hi pot haver nous creixements residencials molt grans i hi pot haver nous creixements residencials petits; hi pot haver nous creixements residencials que estiguin al costat d'un altre terme municipal on sí hi hagi aigua i sigui aprofitable i, per tant, en principi res impediria que això es pogués aprovar.

Nosaltres creim que aquesta proposta no està prou estudiada com per avui donar-li suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Antich. El Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Em sap greu haver decebut el Sr. Pascual amb el to de la meua primera intervenció, però no tenc cap inconvenient en ser una mica més contundent. Miri, Sr. Pascual, el problema està en què ni vostè ni ningú sap què plourà ni quan plourà, per molt que faci als torrents no sé què, cisternes, si no plou, com ha succeït enguany, i ho fa un altre any, no tendrem aigua. Que el Govern tenguí la capacitat de dur aigua de fora és res més que intentar tenir una garantia de què tendrem aigua, i res més que açò, i no ha de ser aquest Parlament el que intenti privar al Govern d'aquesta possibilitat. Té el Govern feines fetes des de fa molts anys, sense tenir res més que la capacitat d'instruir expedients i poca cosa més i molts pocs doblers. I li podem parlar de dessalinitzadores, de control dels aqüífers, amb *piezómetros*, amb *lignígrafos*, d'..., de reutilització d'aigua depurada, amb sistemes secundaris i terciaris, i vostè ve amb invents, amb programes pilot de coses que estan inventades, que basta anar i copiar Europa. No importa fer-ho aquí, ja està fet, ja està inventat, i quan diu que no ralla de Sant Jordi, en el punt 5 ralla de Sant Jordi, experiències que s'han fet a Mallorca i a Menorca de reutilització pels pagesos. Tot el que vostès diuen està en marxa, el Govern hi fa feina, però a més a més vol tenir la seguretat que pot dur aigua si no plou, i no basta fer obres, s'han de fer també obres però també s'ha de tenir la seguretat que si en aquestes no plou tendrem aigua de fora.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Acabat el debat, passarem a la votació, i abans de procedir a la votació voldria fer les observacions que, en primer lloc, a l'apartat 6 es proposa incloure-hi "de manera que la cloenda de l'esmentada planta, una vegada infiltrada en el subsòl, reuneixi les condicions químiques,

bacteriològiques, etc.", hi ha acord en que s'inclouï? Sí, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President, voldria demanar a veure si es poguessin llegir les propostes als efectes que quedin en el Diari de Sessions.

EL SR. PRESIDENT:

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a la presentació, en el termini màxim de sis mesos, del projecte de construcció d'una planta pilot de depuració terciària d'aigües residuals de manera que l'afluent de l'esmentada, una vegada infiltrada en el subsòl, reuneixi les condicions químiques i bacteriològiques per ser mesclada amb l'aigua potable que s'empra per a l'abastament de la població". Això pel que respecte al punt 6.

Llavors hi ha una esmena d'addició del Grup PSM i EEM, d'afegir un nou apartat, que seria el 10, que diu: "Havent desaparegut l'extrema necessitat que justifica el transvasament d'aigua des de Tarragona, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a suspendre, per un any, -seria la transacció en aquest sentit- el transport d'aigua en vaixell des de Tarragona i destinar el pressupost previst a finançar les actuacions proposades en els punts anteriors". Això seria el paràgraf 10.

I el paràgraf 11, diria: "El Parlament de les Illes Balears, d'acord amb l'article 51 del Reglament de la Cambra, acorda la creació d'una comissió d'estudi per debatre les solucions al problema d'abastiment d'aigua potable a la població de Balears i pugui requerir la presència de tècnics en la matèria".

Deman si hi ha petició de votació per separat o es pot fer votació conjunta. Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

President, demanariem votació per separat del punt número 9.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, demanariem votació per separat del punt número 8.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sí, Sr. President. Demanariem votació per separat del punt número 8 i del punt número 10.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, passarem a la votació, idò, en primer lloc, dels punts 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 11.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

28 vots a favor, 29 en contra, 1 abstenció. Queden rebutjats aquests punts.

Passam a la votació del punt 8.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

5 vots a favor, 34 en contra, 19 abstencions. Queda rebutjat el punt 8.

Passam a la votació del punt 9.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovat per unanimitat.

I passam ara a la votació del punt 10.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

9 vots a favor, 49 en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el punt 10.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2912/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a reparació dels desperfectes de construcció a l'obra pública: vies lentes, Menorca. (Retirada)

Passam al quart punt de l'Ordre del Dia que correspon a proposicions no de llei, i vull l'observació, en primer lloc, que la Proposició 2912 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reparació dels desperfectes de construcció a l'obra pública: vies lentes Menorca, ha estat retirada.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 3264/94, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a mesures de prevenció i extinció d'incendis forestals.

En conseqüència, passam a la segona Proposició No de Llei, que és la 3264, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures de prevenció i extinció d'incendis forestals. Té la paraula, en nom del Grup presentant, el diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. diputats. Si important és el tema de l'aigua a la nostra comunitat, també és important la lluita contra l'extinció d'incendis i també els esforços de prevenció. No fa gaire, el Conseller d'Agricultura va declarar que enguany duim cremades 2.441 hectàrees i que hi ha hagut tres grans incendis forestals, un a Andratx, un a Eivissa i un a Artà, i d'aquestes 2.441 hectàrees, amb aquests tres incendis, només amb aquests tres incendis, s'ha cremat el 93% del total, és a dir, 2.270 hectàrees. Evidentment, si s'haguessin pogut controlar aquests tres incendis, enguany estaríem davant un any molt millor que els anys passats, però no ha estat així i aquesta xifra, i recordam que encara no hem acabat l'any, de 2.441 hectàrees cremades, és similar a la del 92, que varen ser 2.495, i superior a qualsevol xifra dels deu darrers anys. O sigui, en aquests moments pot parèixer que no hi ha problema d'incendis, perquè a la darrera part de l'estiu no n'hi ha hagut, però sí hi ha hagut grans incendis i la superfície cremada enguany ja és tan alta com la més alta dels deu darrers anys.

Per això, hem duit una sèrie de propostes de resolució, una proposició no de llei, de 25 punts, que són mesures concretes que pensam que s'haurien de fer. Les aniré llegint poc a poc, millor dit, ràpidament perquè, si no, no tendré temps.

Hi ha un problema de coordinació. Moltes vegades, hi ha hagut acusacions, concretament a l'incendi d'Andratx hi ha hagut acusacions que per falta de coordinació no s'ha controlat l'incendi, i anys anteriors també hi ha hagut acusacions de falta de coordinació; idò bé, en els punts 1 i 2 nosaltres demanam un únic responsable professional a cada illa, un tècnic, i un únic responsable polític a cada illa.

Després hi ha un tema d'assegurances, perquè a les tasques d'extinció hi ha gent que participa i que poden tenir accidents, tenen accidents, de vegades hi ha gent

que es mor, per tant hi ha d'haver una assegurança que ha de cobrir els riscos derivats d'aquestes tasques d'extinció.

Una altra cosa que s'ha de millorar és que la campanya de prevenció d'incendis només és limitada a l'estiu i nosaltres demanem que ha de ser de tot l'any, no només l'estiu.

Una altra cosa que demanem, és el punt número 5, és que es dugui la llei de transferència de competències als consells insulars de prevenció i extinció d'incendis forestals. Evidentment, tret dels temes dels avions, la resta és una cosa totalment insular i no té perquè està en mans del Govern.

El punt número 6 és una altra de les mesures molt concretes, que és incentivar la ramaderia tradicional com a mitjà idoni per mantenir els nostres boscos nets, cosa que es feia abans i que s'ha perdut, i com que els tenim bruts és una manera de contribuir.

Escola d'Ensenyament i Perfeccionament de Prevenció i Extinció d'Incendis Forestals pel personal que hi participa, formació, per tant. Incrementar el nombre d'agents forestals, evidentment això vendrà amb una corresponent esmena als pressuposts, que aquí no l'especifiquem. Aquí l'únic que demanem és que el Parlament es pronunciï a favor.

Després, campanyes anuals de formació en matèria de prevenció d'incendis dirigida a la població escolar.

Després, manteniment de forma permanent en condicions òptimes de neteja i utilització dels accessos a les zones boscoses, que és on es produeixen una part important dels incendis.

I una altra cosa que té a veure amb el punt anterior de l'aigua, establiment, increment de número de dipòsits i embassaments a tots els termes municipals, mira per on els dipòsits de ribera o els embassaments també poden servir per lluitar contra els incendis forestals, evidentment no només a través de camions sinó també a través del funcionament d'helicòpters.

Ple de reforestació de 10.000 hectàrees anuals on prevalguin les plantacions no piròfites, autòctones, per exemple, l'alzinar, les alzines.

Un altre punt, seguiment i control de les repoblacions espontànies, prenent les mesures oportunes per tal que no es converteixen en zones de risc d'incendis.

I també entrem en el tema de la desertització. Prou és sabut que hi ha alguna zona de Mallorca, en concret Artà, que les muntanyes d'Artà, d'aquest municipi, estan en un elevat perill de desertització a causa de l'erosió que ve com a conseqüència dels incendis forestals que any rera any s'estan produint. Bé, aquí ja sabem que s'ha intentat fer coses, però de moment no hi ha hagut èxit, cada any hi ha els mateixos incendis i fa falta un pla de xoc de lluita contra

aquesta erosió, tant en aquestes àrees com en altres zones devastades.

Hi ha un altre punt que considerem que és important, que és el fet que els joves que no volen fer el servei militar i que volen fer la prestació social substitutòria, puguin realitzar tasques de prevencions i d'extincions d'incendis. Aquí es pot tenir un cos de gent que, amb la formació adequada, que se'ls hauria de donar evidentment, poden ajudar molt en aquestes feines de prevenció i extinció.

De vegades també hi ha problemes de fluïdesa en les comunicacions per ràdio, hi ha problemes d'unitat, com he dit hi ha problemes de manca de coordinació, hi ha problemes de fluïdesa de comunicacions per ràdio, i aposta, aquí es proposa establir, a través d'acords entre les diverses administracions, a través de la coordinació entre les diverses administracions, la unitat i la fluïdesa de les comunicacions per ràdio, que són cabdals a l'hora que els incendis forestals, una vegada que s'han produït, puguin ser extingits ràpidament.

Després, hi ha tota una sèrie d'urbanitzacions a zones boscoses, que unes són públiques perquè ja s'han lliurat a l'Ajuntament i unes altres són privades, i que realment no cuiden el tema dels incendis; i després, quan hi ha un incendi al costat d'aquestes urbanitzacions, tothom ha de córrer per defensar les cases, per defensar els béns dels que són allà. Idò bé, sigui els ajuntaments sigui els particulars han de fer unes tasques de prevenció d'incendis que s'han d'encarregar a través d'un pla del Govern de la Comunitat Autònoma. Igualment també dins les zones verdes, que poden ser també d'urbanitzacions d'aquestes públiques o privades, i també dins les comunes hi ha d'haver un pla de prevenció d'incendis forestals.

Tot això són més propostes de resolució, estic a la número 20 en aquests moments. Un altre lloc on es produeixen molts d'incendis és al costat de les carreteres. Els incendis, evidentment, es produeixen perquè la gent va al bosc o perquè està pròxima al bosc, i aquí hi ha dues mesures que han de servir perquè al costat de les carreteres no es produeixin incendis. Consisteix la primera d'aquestes en què es talli la vegetació de les voreres de les carreteres, a una distància mínima de cinc metres, perquè si hi cau qualque cosa, per exemple una llosca, no prengui foc. I també demanem, evidentment, en aquest sentit que el fet de tirar llosques per la finestra d'un cotxe sigui, això s'ha de demanar al Govern central evidentment, segons el Codi de Circulació, sigui falta molt greu i no només falta greu.

Aquí, a les Illes Balears, no hi ha hagut incendis, de moment, provocats per línies d'alta tensió. A Catalunya tots hem vist aquest estiu que hi ha hagut grans incendis provocats per línies d'alta tensió que no estan en les condicions adequades i, per tant, també duim una de les

propostes respecte d'aquest punt, que el Govern faci que les companyies, en aquest cas Gesa, tinguin cura suficient que les línies d'alta tensió estiguin en condicions perquè no produeixin aquests incendis.

Un altre punt i és el número 24, tracta de què s'incrementin els cursos de formació i les campanyes d'informació destinats a la població i que es millorin els aspectes educatius i mediambientals destinats a la prevenció contra incendis.

I, finalment, una de les causes, com he dit, de què hi ha molts d'incendis, és perquè la gent va al bosc. Aleshores es tracta no de prohibir, perquè no és agradable prohibir, però sí desincentivar el fet que la gent vagi al bosc, sobretot en l'estiu. Però si no ha d'anar al bosc ha de tenir algun altre lloc substitutori on anar, i això són àrees recreatives i zones d'esplai pròximes a les ciutats i als pobles. Aposta demanem que s'estableixi una xarxa d'àrees recreatives i zones d'esplai, sobretot, envoltant la ciutat de Palma, que això faria que molts de ciutadans evitassin desplaçaments cap al bosc i, per tant, es reduiria el perill d'incendis.

Moltes gràcies, Sr. President. I respecte de les esmenes del Grup Parlamentari PSM i EEM, farem referència a aquestes a la rèplica, una vegada que hagi sentit el seu portaveu.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Hi ha presentades les esmenes Nº 3540/94, 3541/94, 3542/94, 3543/94, 3544/94 i 3545/94 del PSM i EEM, per defensar-les té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. diputats, Sres. del Govern. El nostre grup donarà suport a bona part dels punts de la proposició no de llei que debatem, i les votarem a favor perquè les considerem propostes constructives i producte d'una preocupació pel que representen els incendis forestals i les mesures que s'haurien de prendre des de l'Administració de la Comunitat Autònoma per prevenir-los i lluitar contra ells.

No obstant aquest suport, hem volgut presentar algunes esmenes, 6, que poden millorar el conjunt de les propostes que es plantegen. He de dir en qualsevol cas que així i tot votarem en contra respecte del punt 2 de la proposta si no es donen raonaments suficients com per convèncer-nos de la correcció de la proposta, i m'explicaré. Així com veim perfectament possible i desitjable que es produeixi una coordinació tècnica des del Govern de les illes, de totes les institucions implicades en l'extinció d'incendis, nomenant, establint un responsable tècnic a cada illa que faci d'assessor del responsable polític, l'establiment d'un responsable únic polític a cada illa dubtam que sigui possible amb la legislació vigent. Si no ens equívocam, entenc que d'acord amb llei la responsabilitat política de l'extinció d'un incendi d'àmbit municipi-

pal és l'alcalde i en el cas d'un incendi que afecti més d'un municipi correspon al Delegat del Govern. Per cert, parlem d'una llei franquista, d'una legislació encara signada pel general Franco que entenem que ja és ben hora de ser substituïda per una altra i aquesta comunitat té capacitat suficient com per legislar en la matèria.

Una altra cosa és, com deia, la coordinació tècnica i l'establiment d'uns centres de comandament únic per dirigir els esforços contra el foc, però la responsabilitat política, a no ser que es legisli novament sobre la matèria, està perfectament establerta i sols la voluntat expressa del responsable, alcalde o delegat del govern quan afecta més d'un municipi, la facultat de delegar, pot atorgar aquesta responsabilitat a una altra persona.

Dir, igualment, que no podem votar favorablement la proposta número 12, ja que entenem com a difícilment possible que el Govern tipifiqui com una falta molt greu llançar llosques des dels vehicles, com proposa el Grup Mixt. Des del punt de vista competencial i a més a més perquè m'han de reconèixer que seria aquesta una falta de molt difícil persecució per motius obvis.

A més a més esmenem el punt 16 en el sentit que entenem que no és correcte a un sol mitjà els que són possibles per mantenir els boscos nets. No té tampoc més importància, perdó el punt 6, però nosaltres hem defensat mesures de neteja diferents i no podem que aquests es redueixin únicament a un.

Pensem igualment que la proposta del punt 8 s'ha de concretar. Estem d'acord amb el plantejament que es fa en el sentit que el paper dels guardes forestals és vital per a una política de prevenció d'incendis; és ben cert que determinades funcions sols poden ser duïtes a terme des de la guarderia forestal i hem denunciat reiteradament que la nostra és la comunitat autònoma amb menys guardes forestals en número i en percentatge respecte de les hectàrees de zones boscoses o de zones protegides. L'esmena que hem presentat pretén concretar, ja pel 95, la contractació de cinc nous guardes: 3 per a Mallorca, 1 per a Menorca i 1 per a Eivissa i Formentera. Som conscients que tampoc són suficients, però implica, si s'aprova l'esmena, que per a l'any que ve es començarà a rompre la dinàmica actual, perquè a més a més m'han de reconèixer que aprovant la proposta del Grup Mixt així, en abstracte, no s'avançarà massa perquè el Govern ens ha acostumat massa a no fer cas de les resolucions, dels acords que pren el Parlament, si no es concreten moltíssim.

Esmenem igualment el punt número 19, perquè entenem que són els responsables de les urbanitzacions els que han de mantenir en determinades condicions de prevenció d'incendis les zones dels voltants d'aquestes urbanitzacions. La legislació vigent exigeix, ho exigeix així, i es tracta de fer-ho complir. Seria massa fàcil pels urbanitzadors que han tengut interès a construir en

zones forestals o a prop de zones forestals, que ara fos l'Administració que els netejàs les franges de seguretat envoltant les construccions. L'Administració en aquest cas ha de dictar normes i les ha de fer complir.

I el mateix succeeix amb les normes que han d'acomplir les companyies elèctriques que tenen cables d'alta tensió que travessen zones de bosc, a elles compet mantenir netes les franges sobre les que discorren les línies aèries de conducció elèctrica. I és el contingut d'una de les nostres esmenes també.

L'esmena de modificació del punt 25 amplia la proposta que es fa d'establir àrees recreatives i zones d'esplai cap a les que es faciliti l'accés dels ciutadans que d'altra manera cerquen les zones boscoses per a activitats, diem-li lúdico-gastronòmiques, molts de diumenges. Aquestes zones recreatives, d'accés fàcil i propietat pública, convenientment vigilada, controlada, serveixen per cobrir aquesta demanda i és ben cert que minora el perill d'incendi per causes de negligència, que és un dels motius més freqüents d'incendis forestals. Proposam ampliar la proposta, que només parla de Palma, a la resta d'illes, encara que afegim que especialment a Palma perquè és la zona més habitada.

Finalment, incloem un punt referit a una situació especialment conflictiva a l'illa de Menorca. Hem parlat en aquesta Cambra, en repetides ocasions, dels efectes que va causar en ample zona boscosa de l'illa de Menorca un cap de fibló succeït fa dos anys. L'acumulació de brancatge sec, d'arbres romputs i el fet que fos una zona de pinar, fa que entre els arbres, branques seques i les resines acumulades, aquella franja que travessa un dels boscos més importants de l'illa sigui un vertader polvorí, en el que una sola espurna faria que l'incendi resultant fos de molt difícil control. A més a més és una zona especialment perillosa ja que ni tan sols els efectius contra incendi hi podrien transitar pel batibull de troncs ajaguts que el vent va arrabassar. És una zona que s'ha convertit en un excel·lent brou de cultiu, a més a més, per l'aparició de plagues, i així ho indiquen els tècnics que ja han avisat d'aquest perill. S'han començat algunes tasques de neteja, però tan lentament i tan circumscrites a un temps molt curt que el perill subsisteix.

La proposta és que es faci una actuació especial molt intensa aquest hivern i, a més a més, ofertant a la societat civil que col·labori de tal manera que per a l'estiu que ve ja s'hagi eliminat el perill. Nosaltres entenem que la resposta ciutadana facilitaria fins i tot que es retiràs una part del brancatge que hi ha allà acumulat, si s'ofertàs als ciutadans perquè col·laborassin en la retirada d'aquest fent més ràpida la feina de neteja dels que, ho poden creure, és un dels punts més perillosos pel que fa als incendis a l'illa de Menorca.

Com que no voldríem que la lentitud de l'Administració fes que l'any que ve esclatàs un foc en aquella, que finalment ens costaria moltíssim més ecològicament parlant i econòmicament parlant en despeses d'extinció, del que ens costarà si enguany som capaços de prevenir. Totes els altres punts de

la seva proposició no de llei, Sr. Pascual, els votarem afirmativament, i esperam que la resta de grups també els donin suport.

Gràcies, Sres. i Srs. diputats, Sra. del Govern.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Ferrà Capllonch.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Sr. President, Sres. i Srs. diputats. Avui el Sr. Pascual ens ha presentat aquí una proposició no de llei de 25 punts per a la lluita contra els incendis forestals. Una proposició no de llei que, al meu entendre, és complicada, un poc confusa a diversos punts. Com ja ha dit el Sr. Orfila al punt 1 ha dit que no li votaria a favor i el Grup Socialista li manifesta que no li votarà a favor ni el punt 1, ni el punt 2, perquè al meu entendre és anar en contra de la llei vigent, que és una llei del 68, per tant, per poder-se dur a terme aquests dos punts s'hauria de reformar o s'hauria de fer una llei nova en aquest Parlament, que crec que té competències suficients per dur-la a terme.

El punt 3, també la Llei d'Incendis Forestals, ve regulada pel fons de compensació, però en aquest punt sí que, perquè clar, és una llei del 68 i en el seu reglament que la desenvolupa està en un preu diguéssim, que per molt crec que són 700.000 pessetes o 800.000 pessetes, està molt baix, i sí li votarem a favor, perquè sí crec que es podria fer un altre tipus d'assegurança.

Al punt 4 li votarem a favor i al punt 5 també li votarem a favor, però li vull una observació, que el punt 5, aquí on demanem les transferències al Consell Insular de Mallorca a nosaltres, en principi, ens pareix correcte, però hauríem de tenir en compte que els serveis humans i tècnics i de material els gestiona directament Sefobasa, no els gestiona directament la Conselleria, si només ens transfereixen, la Conselleria només ens transferirà els comandaments i la guarderia forestal, per tant estam d'acord però afegint això de Sefobasa.

El punt 6 també el votarem a favor, no faré massa comentaris. En el punt 6, crec que millora l'esmena que ha presentat el Sr. Orfila, per tant estam d'acord amb l'esmena del Sr. Orfila i també la votarem a favor.

El punt 7 parla de crear una escola. Jo, més que crear una escola específica per a aquest tema crec que el que s'hauria de fer seria potenciar les que hi ha fetes o les que estan en vies de dur-se a terme de formació de protecció civil, quant que les podríem omplir de contingut i les rendabilitzaríem i no fariem una escola espe-

cífica per a això, que crec que en el seu cas seria molt costosa. Per tant, a aquest punt, al punt 7, el Grup Socialista s'abstindrà, entenent que la idea és bona, però crec que seria millor aprofitar el que estar en vies de fer-se.

El punt 8 també el votarem a favor, i crec que aquí també el PSM té una esmena, que també acceptam, perquè també ens pareix que millora.

Ara bé, el punt 9 nosaltres no el votarem a favor, perquè si al punt 5 insta transferir totes les competències al Consell Insular de Mallorca i després, al punt 9, demana al Govern de les Illes Balears que realitzi campanyes anuals de forma coordinada amb els ajuntaments i consells insulars, crec que aquesta competència ja, si en tres mesos vol que les competències passin als consells insulars crec que hauria de ser el consell insular qui les hauria de dur a terme. El mateix passa al punt 11, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a incrementar el nombre de dipòsits i embassaments en tots els termes municipals que pateixin, també crec que són competències que si han d'assumir la responsabilitat també els consells insulars també les haurien d'assumir.

El punt 10 li votarem que sí. El punt 12, bé, també llançar llosques que es tipifiqui amb falta molt greu crec que legalment és una mesura que el Govern no la pot prendre, també crec que aniria bé fer una llei nova i crec que dins aquesta nova llei que parlem, hipotètica nova llei, s'hi hauria de contemplar això.

El punt 13, quan s'aprovi el pla director, en principi també em pareix una mesura un poc innecessària, però de totes formes, perquè quan es posi en marxa el pla director, aquest temps que falta, també li direm que sí.

Al punt 14, la reforestació massiva de 10.000 hectàrees, Sr. Pascual, em pareix molt exagerat repoblar 10.000 hectàrees anuals, això suposaria que amb molts pocs anys hauríem de repoblar les zones cultivables i tot això, 10.000 hectàrees anuals em pareix una mesura molt exagerada. De totes formes li votarem que sí, però em pareix una exageració.

Al punt 15 també li direm que sí, al punt 16 també, al punt 17, el Parlament de les Illes Balears insta a establir les negociacions perquè els joves en situació de prestació social, això em pareix bé i li direm que sí, en prevenció, però amb extinció és un poc més complicat, perquè d'aquests joves no es pot fer una preselecció, no pot seleccionar una mica de personal, has d'agafar el que t'envien; clar, una vegada que t'han enviat aquestes persones a extinció sense haver seleccionat una mica pot ser una mesura molt perillosa, però sí, en canvi, en la prevenció.

Al punt 18 nosaltres li direm que sí, però també li direm que això ja està en marxa, a través de Bitel, això ja és un programa que ja està en funcionament o que ja s'està posant en marxa i nosaltres, bé, li direm que sí però el Govern, supòs, que també ja li dirà que ja ho tenen en marxa.

Al punt 19, que el PSM també hi té una esmena, crec que l'esmena del PSM també millora el text original i, per tant, l'esmena del PSM l'admetem i també li direm que sí.

Al punt 20 també li direm que sí, i al punt 21, clar, ens trobam amb el mateix, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a donar les ordres necessàries perquè es talli la vegetació de les voreres de les carreteres fins a una distància d'almenys cinc metres, ordeni, a qui ha d'ordenar? Als particulars que tenen 10, 15 quilòmetres, 5 quilòmetres, 5 o 6 metres de bosc net de les voreres? Em pareix que també, amb la llei actual, Sr. Pascual, això és de difícil compliment. Una altra cosa seria que el Govern ho fes amb els seus mitjans o amb una altra cosa, però que ordeni em pareix Sr. Pascual que per molt que ordeni si el senyor de la finca no té doblers per pagar-ho, no ho durà a terme, perquè hi ha finques que cinc o sis metres per banda, una finca que la ... li pot costar molts de doblers això. Per tant a aquest tampoc no li donarem suport.

Al 22 sí, el 22 també li donarem suport; al 23 amb l'esmena del PSM, que també millora el contingut, perquè clar el que té la responsabilitat són les companyies elèctriques i el Govern el que ha de fer és fer complir la llei a les companyies elèctriques, no és el Govern ..., per tant, amb l'esmena que ha presentat el PSM, també li donarem suport.

Al 24, sense cap dubte ni un, també li donarem suport. El 25 ens pareix correcte i també ens pareix que l'esmena del PSM el millora i, per tant, li donarem suport. I com a anècdota em pareix que clar, també vist des de la perspectiva de Mallorca a nosaltres ens pareix que un lloc ideal per crear aquests parcs que vostè parla, la zona de Na Burguesa crec que seria un lloc ideal per dur-ho a terme.

I el punt 26 que ha afegit el Sr. Orfila, on ens parla del cap de fibló, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a donar un impuls definitiu a la neteja de les zones boscoses afectades pel cap de fibló, a nosaltres ens pareix que a aquestes altures ja no l'haurien de dur a terme, que això ja hauria d'estar resolt, per tant, sense cap dubte ni un, Sr. Orfila, al punt 26 també li donarem suport perquè creim que això és un tema que aquest estiu ja havia d'haver estat resolt.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Grup Parlamentari PP-UM, Sr. Guasch, té la paraula.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. diputats. Sr. Pascual ha posat vostè tants de punts en aquesta proposició no de llei que hagués pogut fer un bon camaïot amb tants de punts. Però bé, bromes a part, li he de dir que crec que vostè ha fet un bon seguiment de la política d'incendis que ha duit a terme aquest Govern, almanco amb aquests tres anys i mig que fa que som aquí, perquè realment la pràctica totalitat dels punts que vostè ens posa en aquesta proposició no de llei són feines que o bé s'estan executant o estan en execució o estan en projecte, i li dic quasi tots perquè tan sols, en principi, el número 25 pareix ser que no era una cosa que en aquests moments tengués en projecte el Govern de la Comunitat Autònoma.

Dir-li de totes maneres que àrees recreatives l'illa de Mallorca em pareix que en té 21 o 22, que en tenen una a Eivissa, una a Menorca i cap a Formentera, crec que en qualsevol cas, el dia que la Comunitat Autònoma emprengui la feina d'ampliar aquest número d'àrees recreatives sí que s'haurà de fer en la línia de la mateixa esmena que apuntava el Grup del PSM i EEM.

Jo li voldria fer una sèrie de puntualitzacions d'accions, en definitiva de la lluita contra incendis que s'ha fet durant aquesta campanya d'estiu, per fer-li veure que, de fet, pràcticament tot el que vostè posa a la seva proposició no de llei sí és veritat que ja s'ha fet des de l'exercici de Govern. Miri, s'ha fet una central de coordinació d'incendis a la Conselleria que ha estat operativa a partir del dia 20 d'abril i fins ara fa pocs dies; un vehicle amb lloc de comandament avançat per a la coordinació dels treballs d'extinció d'incendis; s'han celebrat jornades d'incendis forestals dirigides als ajuntaments a Mallorca, Menorca i Eivissa; s'han celebrat reunions amb totes les institucions per a l'elaboració del Decret d'incendis, és a dir, no ha estat una feina presa directament sota la responsabilitat exclusiva del Govern sinó que sí ha tengut en compte totes les institucions implicades.

Li explicaré de totes aquestes coses que tenc aquí exclusivament les més importants. S'han col·locat tres torres de vigilància a Mallorca, Calvià, Palma, Andratx; 12 vehicles de vigilància mòbil i extinció d'incendis de primera intervenció; s'han format 70 vigilants honoraris jurats, una figura nova creada pel Govern aquest any; s'han posat en funcionament dues noves pistes d'operacions pels Dromaders; s'ha incrementat el número de brigades d'extinció de Sefobasa; s'ha incrementat la dotació dels retens eventuais en els parcs de bombers insulars; s'ha incrementat l'adquisició d'equips de protecció personal i material contra incendis i comunicacions; s'ha dotat d'equipament als voluntaris; s'ha fet un programa de reciclatge d'incendis forestals per a la guarderia forestal i els capatassos de les brigades d'extinció; s'han millorat els camins forestals a la Serra de Na Burguesa; s'han fet campanyes de sensibilització d'incendis en els mitjans de comunicació, que tots vostès hauran vist; s'han editat fulletons informatius i divulgatius, Els ajuntaments davant els incendis forestals, És qüestió de vida o mort, Evitar el foc és

feina de tots, La repoblació forestal a Balears. Cartells de senyalització de perill d'incendi amb telèfons, amb telèfons per si qualcú veia algun conat de fum, que pogués cridar el servei d'extinció. Cartells de salinització a zones d'alt risc d'incendi amb cinc idiomes. Prohibició d'encendre a tot el territori de la CAIB des de l'1 de maig al 15 d'octubre.

Què li he de dir? Pràcticament li he de dir que aquesta proposició no de llei seva no aporta res de nou a la feina que ja està executant el Govern des de fa tres anys i mig, no hi aporta res de nou, i sí, en realitat, té algunes deficiències de coses que es fan que tal vegada vostè no hi ha pensat o no tenia coneixement que el Govern ho fes. Però em centraré amb els punts un per un i mentre tenguí temps li aniré explicant per què li votarem en contra i li diré fonamentant què és el que fa el Govern en aquesta matèria.

Establiment d'un responsable únic professional a cada illa. Bé, la Comunitat Autònoma en aquests moments em consta que té set tècnic en matèria forestal, que durant els mesos d'estiu fan torns de manera que sempre n'hi hagi de servei de guàrdia, perquè, com vostè sap, és un tema que no té un horari d'oficina normal com pugui ser una feina de banc o d'agència de viatges o una cosa d'aquestes, sinó que, pràcticament, aquests tècnics forestals han d'estar operatius les 24 hores del dia durant tota l'etapa d'alt risc d'incendis, i li he de dir que no per dues raons: una, perquè no crec que a cada una de les illes s'hagi de delimitar amb un únic professional quan la Comunitat Autònoma en té set, és a dir, justament es podria donar la casualitat que aquest professional que està destacat a l'illa d'Eivissa quan ve aquest gran incendi tengués el grip, ja l'hem fotut, ja no en podem dur un altre, perquè és aquell, l'únic professional és aquell i no n'hi ha un altre i no n'hi ha un altre a la Comunitat Autònoma. Per això no hi estam d'acord, no hi estam d'acord tampoc perquè jo crec que vostè i tos els parlamentaris que són aquí han sentit parlar, vostè sobretot, que aquest govern té ja idea de desbloquejar o crec que està desbloquejat el tema de les transferències i sembla ser que algun dia parlarem aquí de transferències en matèria d'agricultura i pesca, jo crec que llavors sí serà un bon moment perquè estudiem i definim un repartiment dels tècnics professionals en aquesta matèria, independentment que mai no podríem acceptar que sigui l'únic professional en aquella illa, perquè no sigui que a Eivissa, que segurament ens en tocarà un o mig, com a molt, que justament el dia que tenguéssim un incendi estigués malalt i no en pogués venir un de Mallorca, quan aquí no hi hagués l'incendi.

En el punt 3, li he de dir que hi ha un fons de compensació d'incendis forestals del consorci de compensació d'assegurances del Ministeri d'Economia i Hisenda, que té tot el personal que participa en l'extinció d'incendis forestals assegurat i amb un barem preestablert

d'indemnitzacions en cas d'accidents o altres coses més grosses que afortunadament no hem tengut a les Illes Balears.

De totes maneres, li puc assegurar una cosa, amb la poca responsabilitat que pugui tenir en matèria d'incendis forestals a l'illa d'Eivissa, el que mai no acceptaria seria el tema que els voluntaris haguessin d'entrar a una zona de perill, per la qual cosa, el voluntari, exclusivament, cregui'm, Sr. Pascual, solament ha de fer feines que estiguin molt tipificades, però molt segures, en tot cas.

En el punt 4, jo crec que a l'hivern els grups de Sefobasa que fan feina en l'obertura, en la millora dels camins forestals, en l'obertura de franges, en la neteja de boscos, jo crec que hauríem de parlar, per estar aquí sempre en un pla de perill d'incendi, hauríem de parlar de quins incendis forestals tenim a l'hivern, perquè, si no, realment no es justifica molt aquest punt.

El punt 5, quasi li he dit al principi, quan parlem de transferències, previsiblement podrem parlar d'aquest tema, no?

El punt 6, és perillós, vostè sap que és un problema que ha estat a la zona d'Artà, l'han tengut sempre a Galícia en el sentit que, moltes vegades, per retornar una zona boscosa on hi pastura la ramaderia, per retornar-la, perquè hi surti herba apta per a aquesta ramaderia, precisament el que cal fer és prendre-li foc, i això és bastant perillós. Si, no em digui que no, Sr. Ferrà, perquè vostè sap que ha estat un problema històric a Galícia de tota la vida.

Ensenyament i perfeccionament, s'ha fet, em sembla que ho havia dit abans, li vull dir que a Eivissa i promocionat pel consell insular, fins i tot vàrem preparar els comandaments intermedis de l'Exèrcit per a l'hipotètic cas que haguessin d'intervenir, perquè tenguessin uns coneixements més o manco previs de com havien d'actuar.

Condicions òptimes de neteja, cal veure el que vostè diu, "òptimes de neteja", de totes maneres jo crec que les brigades de Sefobasa és el que fan habitualment, sobretot durant els hiverns. Deia que cal veure el que vostè diu, perquè em pensava que es referia a tots els boscos de Balears, perquè per deixar tots els boscos de Balears en condicions òptimes de neteja, hauríem de veure com acabaria el pressupost.

Dipòsits i embassaments. Miri, se n'han fet 45 en tres anys, però a més a més, que vostè es veu que aquí no hi ha pensat, s'ha fet un inventari de pous privats, de safareigs, d'embassaments privats, on també es pot recuperar aigua en cas d'incendis.

Abocadors incontrolats. Bé, en principi és una feina de l'ajuntament, sembla ser que per part de la conselleria d'Indústria hi haurà una espècie de pla de residus sòlids que solucionaran aquest tema, però li vull dir una cosa, hi va haver un pla de coordinació que varen fer a Eivissa i que ha estat felicitat pels tècnics forestals del Govern, que realment

es parlava, s'enviana als ajuntaments i se'ls deia que prenguessin les mesures corresponents, però a part d'això, per part de la conselleria d'Agricultura, sí que em costa que s'ha remès cartes a tots els ajuntaments informant de l'estat i de la situació dels diferents abocadors controlats i incontrolats perquè procedissin a fer les neteges de les voreres, tal i com està fixat a la llei.

I -acab, Sr. President, a pesar que som a la 10 o 12, però tanmateix he de dir a tot que no, perquè tot això es fa. El tema de la 21, clar, imagini's vostè, no és el mateix manar que creure, ja pot manar el Govern, ja, que facin una franja de cinc metres al voltant de les carreteres, però ja veurem qui el creurà llavors. Bé, en definitiva, em sap greu perquè, sense cap dubte, com a exercici és un exercici fantàstic el que vostè ha fet, no hem de llevar-li mèrit, és una bona feina. I sí aprovarem, perquè des del PP i des del Govern que sempre som sensibles a les illes petites, aquest punt 26, Sr. Orfila, fent gala d'aquesta sensibilitat, l'aprovaré. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Guasch. Passam al torn del diputat del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Pascual. Sí, sí, té el seu torn per acceptar o rebutjar les esmenes i per fixar la posició.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari PSM i EEM ha presentat sis esmenes de modificació, i les revisarem una per una. Al punt 6 nosaltres proposam "incentivar la ramaderia tradicional com a mitjà idoni per mantenir els nostres boscos", i ells diuen que ha de dir: "com un dels mitjans idonis", d'acord, hi ha més tècniques, més possibilitats de fer feina a part de la ramaderia tradicional, per tant, li acceptarem. Nosaltres no volíem dir que era l'únic mitjà.

En el punt 8, no li acceptaré, per una cosa, perquè vostè concreta les places, i això és un tema de pressuposts, jo li recoman, tanmateix no s'aprovarà, ja ho ha sentit, li recoman que ho duguí al pressupost, perquè en aquests moments els pressupost de la Comunitat està entrat al Parlament i, per tant, no és processalment correcte en la meua opinió, és per aquesta raó, no per una qüestió de fons. Aquesta esmena al punt 8 no li accept.

Al punt 19, "mesures preventives contra els incendis forestals a les urbanitzacions", miri, el fons és que el Govern ha d'impulsar, i evidentment quan parlem de mesures del Govern, vol dir, mentre no es transfereixi la competència als consells insulars, ho dic perquè (...) contradiccions, si transferir als consells insulars i després feim fer coses al Govern, bé, que faci coses el Govern fins que es transfereixin als consells insulars, després ja

durem propostes als consells insulars. Per tant, el Govern ha d'impulsar, hi ha urbanitzacions, ja li he dit abans, que són encara particulars, perquè no estan lliurades als ajuntaments, hi ha urbanitzacions que són municipals, i per tant jo crec que és correcta la nostra redacció, el que passa és que no tenc cap inconvenient que sigui com la seva perquè, bé, si troba que és millor perquè no hi hagi dubtes, es deixa la seva redacció. Per tant, li acceptam la de l'apartat 19.

I la de l'apartat 23, amb les companyies elèctriques, és exactament el mateix, aquí el que nosaltres deim és que el Govern ha de controlar les companyies elèctriques, tampoc no tenc inconvenient que es vegi la seva redacció, en ares a cercar un consens el més ampli possible.

I al punt 25, en això sí tenen tota la raó, al Sr. Guasch li he de donar també, que no ha de ser només per a la ciutat de Palma, evidentment, on hi ha més població és a Palma i la gent que va als boscos majoritàriament és de Palma, bé, o almanco el 50% de l'illa de Mallorca és de Palma, però tenen raó que s'ha d'estendre a totes les Illes Balears.

I respecte del punt 26, hi ha una cosa que crec que s'hauria d'eliminar, que és el darrer punt i seguit quant diu "en aquest sentit s'inclourà una partida pressupostària suficient al pressupost del 95", això s'hauria d'eliminar perquè també és una esmena al pressupost. Per tant, jo li proposo que es llevi aquest paràgraf, de totes maneres, si algun grup parlamentari no accepta llevar aquest paràgraf, jo li admetré també la proposta 26 del cap de fibló de Menorca.

I ara, entrant en la resta de grups i a vostè mateix també, anem a la coordinació. Mifin, el tema de la coordinació és un dels temes claus dels incendis, hem dit que el 93% o sigui dels incendis d'enguany són 3 incendis que han devastat 2.200 i busques d'hectàrees i a cada incendi es repeteix, a cada incendi, queixes dels ciutadans, queixes dels ajuntaments, queixes de tothom que no hi ha coordinació, no hi ha coordinació, i fixi's que diu aquí que "el Parlament insta el Govern a coordinar totes les institucions implicades municipals, central i autonòmica", no diu com. Hi ha d'haver un responsable tècnic i un responsable polític, evidentment, Sr. Guasch que no és un responsable polític únic per a una illa, és únic a cada moment, què vol que a l'illa de Mallorca només n'hi hagi un que es dedica a incendis?, quan hi ha 550.000 habitants, per favor, supòs que era un acudit el que feia, no?, li acceptaré com a acudit al seu argument, per no dir una altra cosa.

En aquest sentit, el Govern pot estudiar que es facin una sèrie de mesures que poden ser de tipus legislatiu o poden ser de fer un projecte de proposició de llei que s'envii a Madrid, jo no ho sé, que ho faci el Govern, però. Aquest és el sentit tant del responsable únic professional com del responsable polític, aquest és el sentit. I aquí no s'especifica com ho ha de fer, però que es faci, perquè cada incendi gros que hi ha, hi ha un problema de coordinació i, si no, ho preguntin i ho veuran. Els dos punts primers per a mi són els dos més importants de tots els 25 que hi ha aquí, perquè

són els que podrien evitar, si es fes millor, que alguns incendis que no es controlen i que després tornen molt grossos, es controlassin.

I per acabar, només també en to d'acudit, bé, (...), això vol dir que tot va bé, que les 2.440 hectàrees que s'han cremat enguany, que ha estat l'any que ha cremat més dels darrers anys, vull dir que això va bé, la conselleria va bé, el Govern va bé, per tant, no hem de fer res, tot es fa, tot continua el seu curs, i l'any que ve més incendis forestals. Bé. Diu que m'he passat amb les 25, molt bé, el Sr. Josep Curto i Casadú, que és el seu portaveu a Catalunya en va presentar 76 fa un mes, 76, no 25, nosaltres hem seleccionat un poquet més, i n'hi aprovaren qualcuna naturalment. I a més, moltes de les que es rebutjaren estan agafades de les propostes del Sr. Curtó, del PP de Catalunya.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Intervencions en contrarèplica, Sr. Orfila, té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Simplement per dir que ja que el Grup Mixt ens ha acceptat totes les esmenes exceptuant la 8, que realment els agafam la paraula perquè ens donin suport quan presentem l'esmena corresponent al pressupost, i la retirem, la 8, així es podrà votar tot just exceptuant aquesta.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Ferrà té la paraula.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, ja que el Sr. Guasch s'ha referit a mi, jo també em voldria referir a ell. Al punt 6 diu "el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears prendrà les mesures necessàries per tal d'incentivar la ramaderia tradicional com a mitjà idoni per mantenir els nostres boscos nets", naturalment, i això ho podria fer perfectament prohibint les cremes, no fa falta que hagin de cremar, és un punt que no té res a veure amb que es protegeixi la ramaderia tradicional.

I al Sr. Pascual dir-li que jo no li he dit que no tenguí part de raó amb la descoordinació, jo crec que sí, que qualche vegada n'hi ha haguda, però el que li dic és que amb la llei a la mà, avui, així com està, tal vegada vostè el que havia d'haver fet era una proposta diferent, demanant que el Parlament balear dicti una llei nova d'incendis forestals.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup PP-UM, el Sr. Guasch té la paraula.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Pascual, vostè diu que no hi ha coordinació. Això és molt fàcil de dir, però a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears hi ha hagut dins l'any 1994 fins a aquests moments, esperem que no n'hi hagi més, 139 incendis, amb 139 incendis, 136 d'aquests 139 han donat com a resultat aproximadament unes 200 hectàrees cremades; vostè em vol dir que si de 139 incendis, amb 136 no es cremen més que 200 hectàrees, això vol dir que és prova de descoordinació? Això no s'ho creu ni vostè, Sr. Pascual; si fos a l'inrevés, tal vegada sí, però així, d'aquesta manera, no.

Miri, li vull fer una referència, perquè d'aquests tres grans incendis que hi ha hagut a la Comunitat Autònoma aquest estiu, dos s'han succeït en els mateixos dies, l'incendi d'Andratx i l'incendi de Cas Mut, a Eivissa, a Eivissa cremaren 300 i busques d'hectàrees, a Andratx no sé quantes, són dos dels tres grans incendis que hi ha hagut. Jo li puc assegurar, i tots els que són d'Eivissa que hi eren també li poden assegurar, que malgrat a Eivissa hi hagués hagut tota la flota d'Icna i tots els mitjans contra incendis de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, l'incendi de Cas Mut hagués registrat més de 300 hectàrees cremades, perquè quan la climatologia és adversa i quan, amb un gran incendi a Andratx i amb un gran incendi a Eivissa, tota la flota d'avions d'Icna i de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears estaven aterrats perquè no podien sortir, i el *canadair* d'Icna també era a la mar perquè no podia sortir, i quan hi havia unes columnes de fum que haguessin fet impossible que un avió, suposant que les condicions climatològiques haguessin estat bones, hagués descarregat més proper d'una milla del centre del foc, no pot dir que hi hagi falta de coordinació en aquest cas. Ara, li diré una cosa, Sr. Pascual, els incendis forestals depenen molt de l'acció de Govern i dels mitjans que aquest govern hi posa, que sempre han de ser amb seny, però tenguí en compte una altra cosa, per als creients, també, o almanco jo pens que també hi té una influència molt decisòria la providència, i en aquests dos incendis, almanco, no estava amb nosaltres. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Guasch. Acabat el debat, passarem a la votació. S'han acceptades les esmenes del Grup PSM i EEM a excepció de la de l'apartat 8, l'esmena corresponent al punt 8, i del debat he entès que s'hauria de fer votació per separat dels punts 1, 2, 7, 9, 11, 21.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

I 12, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

I 12 de la resta. Sí, Sr. Guasch.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Perdoni, Sr. President, la 26 també votació separada, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Bé. Passarem en primer lloc, si no hi ha inconvenients, els punts 1, 2, 7, 9, 11, 12 i 21. El 26 es votarà després.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

9 vots a favor, 43 en contra, cap abstenció. Queden rebutjats aquests punts.

I passam a la votació dels punts 3, 4, 5, 6, 8, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24 i 25.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

25 vots a favor, 27 en contra, 1 abstenció. Queden rebutjats aquests punts.

I passam a la votació del punt 26. Sí, Sr. Ferrà?

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Sí, Sr. President. Si no m'he descomptat falta votar el punt 7.

EL SR. PRESIDENT:

El punt 7 s'ha votat al primer bloc.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

No, perdoni, Sr. President. El primer bloc eren l'1, 2, 9, 11, 12 i 21.

EL SR. PRESIDENT:

No, el 7 estava inclòs en el primer bloc. Queda pendent la votació de l'apartat 26.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovat el punt 26 per unanimitat.

I esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA